

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 2 – ÚNOR – CENA 15 Kč

RODINNÝ PODNIK – KYTKY ZA HUMNY

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou
Vás srdečně zve na

BURZA

JARO - LÉTO 2022

9.3. středa 18:00-20:00 a 10.3. čtvrtek 10:00-16:00

Jde o burzu dětského a těhotenského oblečení, hraček a sportovních potřeb.

V ZASEDACÍ MÍSTNOSTI MĚSTSKÉHO ÚŘADU V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU (NAPROTI KOSTELU)

Zájemci o prodej si požádají o přidělení pořadového čísla email na mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz
Připraví si seznam věcí (formulář Vám bude zaslán na email) a věci označí dle instrukcí.
Přijem věcí proběhne: ve středu (9.3.2022) od 16:00 - 18:00 hodin.
Výdej neprodaných věcí proběhne: ve čtvrtek (10.3.2022) od 16:00 - 18:00 hodin.

- MC si účtuje 20% z ceny prodaných věcí od nečlenů a 10% od členů.
- Počet věcí je omezen max. 50ks.
- MC si vyhrazuje právo odmítnout věci v případě neprodejnosti

Více informací na našem webu www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz nebo na facebooku www.facebook.com/mchlubokanadvltavou.

MASOPUSTNÍ zabijačka

19. 2. 2022
9–16 hodin

Z PROGRAMU:

- » masopustní veselí v doprovodu Řeznické kapely
- » vystoupení mášek
- » zabijačkové pochoutky, ukázky přípravy tradičních specialit
- » řemeslné stánky
- » ukázky textilních technik
- » malování na obličej
- » tvořivé dílny – výroba masek
- » otevřena expozice rybářství a akvária
- » prezentace sbírky NZM

ZÁMEK OHRADA
muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství

VSTUP ZDARMA

Národní zemědělské muzeum | Ohrada | www.nzm.cz | ZŘIZOVATELEM MUŽEA JE MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ | Česká Budějovice

MASOPUSTNÍ ZABIJAČKA NA OHRADĚ

V sobotu 19. února pořádá Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství již tradiční akci „Masopustní zabijačku“. Zveme všechny ty, kteří chtějí prožít masopustní veselí a vychutnat si atmosféru tradiční zabijačky s ochutnávkou zabijačkových specialit na lovecký zámek Ohrada od 9 do 16 hodin.

Připomenutí masopustních zvyků, které jsou pro jižní Čechy charakteristické a stále udržované, spolu s vystoupením mášek „Olešnické chasy“ obohatí program ve třech vstupech v čase od 11 do 15 hodin. Vystoupení doprovodí Řeznická kapela.

V prostorách mysliveckého sálu je připravena výstava historie řeznictví a přeštické prase spolu s prezentací sbírky NZM. Dále se zde návštěvníci mohou seznámit s ukázkami textilních technik, zdobení kraslic madeirskou technikou, drhání, výroby textilních figurek, drátkování.

Nádvoří zámku zaplní řemeslné stánky. Malí návštěvníci si mohou v tvořivé dílně vyrobit papírovou masku nebo si nechat namalovat masku na obličej.

INZERCE

Plán svozu plastů door to door v roce 2022

Svážená lokalita Křesín

15. února

1. a 15. a 29. března

Hotel Závěš

Víkend rybích specialit (4. – 6. února 2022)

Moravský víkend (11. – 13. února 2022)

Fast Food na Závěši (18. – 20. února 2022)

Masopustní veselí (25. – 27. února 2022)

Výkup STARÝCH peřin 606 514 445

Zámecký hotel Štekl** hledá do svého týmu novou kolegyni/kolegu na pozici Recepční hotelového wellness**

Náplň práce: • obsluha hotelového wellness, • schopnost řešit mimořádné potřeby a požadavky hostů, • spolupráce s hlavní recepcí hotelu • práce s hotelovým rezervačním software

Nabízíme: • Práci v atraktivním prostředí v bezprostřední blízkosti zámku Hluboká • Možnost profesního vzdělávání • Zaměstnanecké slevy na služby wellness, fitnes zdarma, závodní stravování • 1x měsíčně thajská masáž zdarma • Odpovídající platové ohodnocení, mimořádné odměny, placené přesčasy • Pracovní pozice na plný úvazek • Možnost kariérního postupu

Požadujeme: • praxe na obdobné pozici nebo pozici recepční výhodou • znalost AJ výhodou (denní komunikace) • znalost dalších jazyků výhodou • výborná znalost MS Office • samostatnost, odpovědnost vůči svěřeným úkolům, schopnost rozhodovat se • organizační a koordinační schopnosti • příjemné vystupování • loajalita, spolehlivost, flexibilita a profesionalita • Hrubá mzda od 24.000 do 30.000 Kč
Vaše žádosti spolu se CV zasílejte na e-mail manager@hotelstekl.cz

8 Kytky za humny

14 Ještě jsme tady – povídání o knize a jednom lidském osudu

20 Montessori s nejmenšími batolaty

22 Spolužačka Hanička

23 Galeria NAGA stvořila parfém Imperio

27 Úspěchy hlubockého jachtingu

28 Zajíc na sněhu

Je to se mnou velký špatný.

Přestala jsem se dívat na sexy zamilované filmy. Už mně nerozvášnil hrdinové jako Delon ani Sean Connery, Kevin Costner nebo Michael Douglas v Základním instinktu. Trochu mi zestárlí a ti mladší jsou nepřesvědčiví. Dnešních 55 odstínů šedi? Nuda nuda šed šed, jak říká genius Jára Cimrman.

Dobře, ještě si s gusem pobřečím u filmu Jih proti severu z roku cvaj. Ještě pořád mě totiž rozčiluje hloupá Scarlett, neboť neumí docenit Rhett Butlera ani jeho představitele s oslnivým jménem Clark Gable. Ale už se nehádám se sestřenicí, že já jsem lepší Melánie, než ona...

Sorry jako, ale už mě nenadchne ani reklama na Nespresso kafe, protože prostě Brad Pitt není v mých očích tak dobřej jako George Clooney před ním.

Takže tak, vnější pozlátko už mě nepřesvědčí. Je to nečekané, ale čím víc stárnu, tím víc si cením kvality. Nehodlám se smířovat s průměrem. A tak na sebe nechám působit hlavně dobře vybrané knihy. Musí být top, abych je přijala do domu, protože už dlouho hrozí statické zhroucení nosných konstrukcí pod knihovnou. Dokonce jsem se poprvé v životě naučila knihy vyřazovat a posílat je do různých světových směrů, dál od epicentra.

Rozečtené knihy mám všude... V posteli, na gauči, v kuchyni u umaštěných kuchařek, v létě na balkóně, samozřejmě také na toaletě, na dovolené, v kanceli, dokonce i v autě sahám po knize (když neřídím). Nejvíc knih mám na nočním stolku v docela vysokém komínku, a pokud se zřítí, umřu pod troskami. To mně ale nezastraší. Byla by to krásná smrt.

Z literatury dětské, červené knihovny, sci-fi, románů a knih o zvířátkách jsem přešla na kvalitu už před dávnými časy. Celý únor jsem noční chvíle trávila v posteli hned se třemi dokonalými muži. Erazimem Kohákem a Karlem Skalickým v jejich vzájemné korespondenci. Nejdrív jsem se obávala, že to bude nudné, filosofické a nepochopím moudrý obsah sdělení, protože ti muži mně mentálně značně převyšují. Tak tedy, nenudila jsem se vůbec. Čekali byste, že z osobních dopisů vyplyne dublovaný román o dvou neuvěřitelně dobrodružných a zajímavých životech?

Ten třetí chlap svou dokonalostí doplnil svatou trojici. Karel Schwarzenberg v úžasném rozhovoru s Renatou Kalenskou. Příklad šlechtice ducha, který umí svůj život žít... Moudrost, vzdělanost a vtip, a hlavně pokora. Když si chlap dokáže přiznat své chyby, okamžitě ho posouvám do kolonky „Pan Božský“.

Ani v této kolonce nemám přecpáno. Nutno přiznat že tam není ani můj drahý muž. I když tam kdysi byl docela zabydlený. Tehdy měl široká ramena a zastínil široké okolí, měl podmanivý hlas a dobrý vkus, protože si vybral za ženu mne! Dnes už si oba, každý na své půlce postele, pročitáme své oblíbené knížky a ve své fantazii vzdycháme nad dokonalými muži (já) a nad dokonalými ženami (on).

Ale nebojte, končí to happyenden. Ráno se opět poslušně sejdem u snídaně. On uvaří lepší kávu než já (ano, v kávovaru Nespresso) a vajíčka na hniličku. Já si spokojeně pochutnám. Pak si přehodíme směnu, já přiložím svoji kartu k píchačkám a zbytek dne až do půlnoci jsem ve službě já. Obyčejný život, zdá se, ale kdo ví, možná i Kevin Costner nechává ponožky na gauči.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům, kteří
v měsíci únoru oslaví významná výročí.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a osobní pohody.

Ludmila Hanzalová	99	Hluboká
Marie Tupá	90	Hluboká
Jiří Topka	90	Hluboká
František Skála	80	Hluboká
Václav Pouzar	80	Bavorovice
Anežka Mašková	80	Hluboká
Miroslav Klonfar	90	Hluboká
Lidmila Karvanková	80	Hluboká
Marie Chocholová	80	Hluboká
Jan Čermín	80	Hluboká
Jiřina Boudová	80	Hluboká
Jana Vacíková	75	Hluboká
Jiří Šindelář	75	Hroznějovice
Josef Pařízek	75	Hluboká
Miloslava Novotná	75	Hluboká
Jan Krejčí	75	Hluboká
Jana Ciprová	75	Hluboká

Marie Bolechová	75	Hluboká
František Bárta	75	Hluboká

Narodili se:

Jakub Hrbek	Hluboká
Eliška Němcová	Hluboká
Jaroslav Smetana	Hluboká
Magdaléna Postlová	Purkarec

Opustili nás

Jaroslav Marhoun	Hluboká
František Jelínek	Munice

Rozloučení

Děkujeme vám všem přátelům a známým, kteří jste se přišli rozloučit s naší drahou maminkou paní Annou Nohavovou, v sobotu dne 13. listopadu do kostela sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou. Děkujeme za květinové dary, milá a laskavá slova útěchy a projevení soustrastí. Vzpomínají stále zarmoucené děti s rodinami.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 – únor 2022 Ročník 53.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Upozornění pro rodiče – platná legislativa neumožňuje obcím využívat informace ze systému evidence obyvatel nad rámec právní úpravy stanovený v zákoně o obcích. Město Hluboká nad Vltavou by rádo zachovalo tradici „vítání občánků“ a proto se obrací na Vás, rodiče novorozenců dětí, s žádostí o spolupráci.

Budete-li mít zájem, aby Vaše „dětátko“ bylo pozváno na slavnostní vítání nových občánků, dostavte se prosím na městský úřad (kancelář č. 2, evidence obyvatel), kde vyplníte souhlas se zasláním pozvánky na tuto akci nebo využijte níže uvedený dokument ke stažení, který po vyplnění zašlete zpět na adresu: prchalova@hluboka.cz

Na vítání občánků budou pozváni děti do jednoho roku, s trvalým pobytem na území města.

Souhlas rodičů: <http://obcan.hluboka.cz/node/56>

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

▪ Do rady města byla předložena upravená verze návrhu rozpočtu města na rok 2022, v členění příjmy a výdaje. Zařazeny jsou zde známé a očekávané příjmy a výdaje a jsou zpracované dosud došlé připomínky. Po doplnění bude návrh dále projednáván tak, aby mohl být předložen k projednání finančnímu výboru a poté ke schválení zastupitelstvu města.

▪ Na město se obrátil ředitel centra Arpida s žádostí o finanční podporu projektu výstavby objektu ARPIDA + campus životních příležitostí. Centrum Arpida již několik let pracuje na vytvoření potřebného prostoru pro dospělé lidi s tělesným postižením. Po ukončení školní docházky nemají příležitosti pro další smysluplný a důstojný život. Rada uvolnila na podporu tohoto projektu 20 tis. Kč z prostředků daných rozpočtem k dispozici radě města.

▪ Podle pokynů MŠMT musí být každý investiční záměr, který se bude ucházet o financování z IROP fondů EU zařazen do strategického rámce Místního akčního plánu vzdělávání. Místní akční skupina Rozkvět z. s. vyzvala všechny obce a školy k zaslání záměrů, které plánují v letech 2021 – 2027 realizovat. Za město Hluboká jsou navrženy tyto záměry: – Nástavba na pavilon jídelny ZŠ – Vybudování nového pavilonu v areálu ZŠ – Umístění modulového domu do areálu ZŠ pro potřeby Centra volného času Poškolák

▪ Rada města souhlasí s navrženým textem Provozního řádu, který bude umístěn na víceúčelovém hřišti v Zámostí. Od 25. 11. 2021 je toto hřiště provizorně otevřeno pro veřejnost. Oficiálně bude hřiště otevřeno na jaře. Nové víceúčelové hřiště disponuje hracími plochami na tenis, volejbal, minifotbal, házenou, badminton, jedním basketbalovým košem a jedním

pingpongovým stolem. Provozní doba je navržena takto: 8.00 – 19.00 od září do února, 8.00 – 21.00 od března do srpna. Na vstupní brány bude nainstalován el. zámek s časovačem. Po stisknutí tlačítka bude tento zámek umožňovat volný vstup během provozní doby. Mimo ni bude areál automaticky uzavřen.

▪ Město má v úmyslu vybudovat nový zimní stadion. Byla uzavřena Smlouva o dílo k zakázce „Zimní stadion Hluboká nad Vltavou – projektová dokumentace a zajištění inženýrské činnosti“ se společností A8000, s. r. o. Nyní je navrženo uzavřít Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo – jeho předmětem je výstavba venkovního parkoviště pro osobní automobily vč. stání pro autobus, součástí projektu jsou sadové úpravy, řešení technické infrastruktury a související drobná architektura.

▪ Rada města projednala a schválila návrh na spolupořadatelství města Hluboká na letní Olympiádě dětí a mládeže, která se uskuteční v roce 2024. Dalšími spolupořadateli jsou Jihočeský kraj a město České Budějovice. Bc. Šťastný informoval o nutnosti vybudovat osvětlení baseballového hřiště.

▪ Pan Vácha informoval radu o projektu rekonstrukce budovy hlubockého nádraží a uvedl, že k projektu nejsou připomínky.

▪ Ing. Dlouhý informoval o možnosti demolice komínu u kotelny ve Fügnerově ul. z důvodu jeho špatného technického stavu a nebezpečí škod na zdraví a majetku. MÚ zabezpečí vypsání výběrového řízení.

S NOVÝM ROKEM NOVÉ VYBAVENÍ

Městská policie Hluboká nad Vltavou pořídila nové osobní kamery pro strážníky. Jedná se o kamery AXIS BODY WORN 100, které jsou speciálně vyvinuty pro potřeby ozbrojených složek na základě jejich požadavků a jsou používány především u velkých policejních sborů v zahraničí (v ČR – MP Praha, MP Brno, MP Ostrava, MP Slaný). Tyto kamery jsou nošeny na těle strážníka a jsou tak jasným důkazem při řešení přestupku.

Občas se stává, že někteří jedinci po projednání přestupku strážníků vyhrožují, že si na něj budou stěžovat a někdy se tak opravdu stane, ale stížnost je vymyšlená či upravená tak, aby strážníka poškodila. Taková

neoprávněná, smyšlená stížnost je potom velice rychle vyvrácena pořízeným kamerovým záznamem z řešení přestupku.

Hlavní výhodou těchto kamerek je, že i když jsou vypnuté, dokážou pořídit zpětně až 90 sekund záznamu. To pro strážníka znamená, že pokud se situace jeví z počátku jako klidná, nemusí pokaždé kamerku zapínat, ale v momentě, kdy přestupce změní chování a začne strážníka urážet nebo si vymýšlet, strážník kameru zapne a záznam uchová ještě 90 vteřin před tím, než strážník tlačítko zmáčkne.

Dále je kamerka šifrovaná, takže i kdyby se stalo, že ji strážník ztratí nebo někde zapomene, k záznamům se nedá dostat přes klasický PC, a tudíž jsou chráněna veškerá data v kameře před zneužitím.

Nespornou výhodou je, že kamera na jedno nabití vydrží až 12 hodin, tudíž je připravena na celou strážnickovu směnu.

Disponuje duálním mikrofonom pro jasné a zřetelné uložení zvukového záznamu u videa ve Full HD rozlišení.

Kamera je navíc velice robustní a splňuje stupeň krytí IP67 – kompletně odolná vůči prachu a zároveň proti vniknutí vody až do hloubky 1 m po dobu 30 minut. Tudíž nemožnost použít kameru za deštivého počasí je minulostí. Také je odolná při pádu z výšky 2 m.

Staré kamery, které měla MP doposud k dispozici, postupně vypověděly službu (od roku 2017), a tak bylo na čase jít s dobou a pořídit nové kvalitní kamery s pokročilými funkcemi pro ochranu strážníků a zároveň pro poskytnutí „neprůstřelného“ záznamu z řešení přestupku například pro správní orgány.

Kamery jsme před koupí měli zapůjčené na 14 dní k testování, tudíž jsme si je mohli osahat a věděli jsme, do čeho jdeme.

Ze zkušeností s předchozími kamerkami víme, že v dnešní době je kvalitní video záznam jediným přímým důkazem a jsme rádi, že s novými kamerkami bude vybava naší MP zase o level výše.

Městská policie Hluboká nad Vltavou

PEČOVÁNÍ DOMA

Vážení spoluobčané, trápí vás problémy s péčí o svého příbuzného, obáváte se vzít si domů blízkého z nemocnice, řešíte, zda pečovat doma nebo ho umístit třeba do domova důchodců? Nevíte si rady, zda všechno zvládnete, co péče obnáší?

APP Slunečnice bude v průběhu roku 2022 pořádat cyklus setkání pro pečující osoby, budoucí pečující i zájemce z široké veřejnosti. Aktuální termíny setkání budou postupně zveřejňovány na stránkách organizace appslunecnice.cz a také na našich FB stránkách. Pro pečující osoby je již také v provozu terénní poradna, kdy přijedeme přímo do domácností, kde

se aktuálně pečuje či pečovat bude. Můžeme poradit v oblasti sociálních dávek, příspěvku na péči, podívat se na možnosti využívání kompenzačních pomůcek, úpravy prostředí apod. Pro objednání do poradny volejte na č. 737 190 891 Věra Jakimová. Všechny služby poskytovány zdarma.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

foto: Zbyněk Novotný

Tříkrálová sbírka se v letošním roce 2022 uskutečnila o víkend 8. 1. a 9. 1. 2022 v Hluboké nad Vltavou a v přilehlém okolí, a to v 15 vesnicích, již po třinácté, spolu s Městskou charitou České Budějovice. Opět ji zorganizovala Marie Ciglbaurová. V loňském roce 2021 se sbírka

nekonala v tradiční podobě, ale jen on – line formou. Koledování dětí bylo zakázáno z důvodu epidemické situace. Statické pokladničky byly umístěny na veřejně přístupných místech. I letos se kasičky pečetily, rozpečetily a počítaly na Městském úřadě v Hluboké nad Vltavou, kde také koledníci získali zasedací místnost k převlékání, místo tzv. Domečku. Ten slouží k testování na koronavirus. Koledníci rozdávali plakátek s informacemi a s prosbou o podporu. Ze sbírky bude podpořen nákup osobního auta Pečovatelské služby Charity České Budějovice, která pomáhá seniorům a nákup školních pomůcek a materiálů pro preventivní programy. Opět se rozdávaly cukry a kalendářky s logem Charity. Koledující Tři králové přinesli do domácností radost a Boží požehnání, vyjádřené v nápisu $K + M + B = 2022$, v koledě zpívali, že přejí štěstí, zdraví, dlouhá léta. Počasí bylo letos dobré, 8. 1. byl slunečný den, pofukoval větřík, 9. 1. se střídalo slunečno s oblačnem, ranní sněhový poprašek během dne roztál, teplota byla kolem 0 °C. Dětem se koledování líbí. V Hluboké nad Vltavou bylo utvořeno celkem 22 skupin koledníků, kasiček bylo 23, zapojilo se 66 dětí a 22 dospělých. Vybralo se krásných 111 270 Kč. I s okolními vesnicemi bylo vybráno 247 500 Kč. Velký dík patří všem, kteří se zúčastnili a kteří přispěli na dobrou věc. Tříkrálová sbírka se vydařila.

Marie Ciglbaurová

CO CHYSTÁ DIVADELNÍ SOUBOR KŘÍŽŽÁCI?

Po nedobrovolné pauze bychom rádi představili našim divákům něco netradičního, něco, co jsme ještě v repertoáru neměli. **Kabaret. Přesněji řečeno: „Staropražský večer na Hluboké“.** Děj se odehrává v časech první republiky, místem konání bude útulná hospůdka, kde se pivo pije, a za libého zvuku harmoniky se zpívají známé písničky nejen pana Hašlera. Zkrátka, přeneseme se do Prahy první třetiny dvacátého století, do Prahy plné červených knihoven, smyslně nesmyslných inzerátů, korupcí a vražd, do Prahy plné anekdot a hrůzostrašných příběhů.

To vše se odehraje v restauraci hotelu Záviš z Falkenštejna a začínáme „na Josefa“, to znamená

19. BŘEZNA V 19 HODIN.

Vstupenky na tuto akci bude možné zakoupit v recepci hotelu Záviš z Falkenštejna od 1. března 2022.

Veškeré další informace budou již brzy zveřejněny na stránkách našeho souboru: www.krizzaci.cz a na plakátech vylepených na obvyklých plakátovacích plochách.

Těšíme se, že si s Vámi společně zazpíváme a prožijeme nejen příjemný večer.

Vaši Křížžáci

ZNÁTE ORTY?

Na kraji jsme začali připravovat jejich otevření!

Orty se otevrou lidem...

Na můj návrh Rada kraje odsouhlasila podpis memoranda o spolupráci na otevření historického dolu Orty na Českbudějovicku, kde se ve druhé polovině 19. století těžil kaolin. Zůstal zde labyrint chodeb o délce 5,6 km a tak nás napadlo, že ho zpřístupníme lidem.

Mým cílem je přibližovat přírodu lidem a tento projekt do toho přesně zapadá. Co bude dál? S obcemi Hosín, Hrdějovice a Borek nyní musíme

vyřešit zapůjčení pozemků, s Jeskyně ČR – Správa jeskyní České republiky vlastní provoz a na nás je uspořádat architektonickou soutěž na podobu návštěvnického centra.

Ještě nás čeká dlouhá cesta, ale právě jsme udělali první krok. O těch dalších vás budu průběžně informovat, protože si беру za úkol tento projekt dotáhnout do konce.

facebook: František Talíř, zastupitel a 1. náměstek hejtmána Jihočeského kraje, člen KDU-ČSL

Platí od 12.12.21		Odjezdy ze zastávky Hluboká n.Vlt.,pod kostelem																GW				
	Stanoviště	A hotel A A A A A hotel hotel A A A A A																				
Bechyně		✖24	①10	⑥25	✖18	✖29p	✖	✖	✖	⑤68	⑦20	⑦20p	✖60	✖	✖24	†25						
		5 40	6 00	7 02	7 04	7 41	8 53	11 34	13 16	14 00	14 00	15 19	16 10	17 45	19 03	19 03						
	Stanoviště	B B B B B A B A A B B B B A B B B A A B B																				
České Budějovice		✖	✖	⑥†37	✖	✖	✖	✖	⑥†25	✖	✖	✖	✖29	✖	†37	⑥25	✖	✖	⑥25	✖	✖32	⑥†
		4 39	4 47	5 01	5 45	5 51	6 05	6 05	6 10	6 11	6 25	6 56	6 57	7 01	7 09	7 10	7 17	7 28	7 34	7 36	7 39	7 40
	Stanoviště	B B B B B B A B B B B A B B B A B B B A																				
		✖70	✖	✖	†⑥25	✖	⑥†	✖	✖	⑦20	⑥†	⑥†	✖	⑥†	⑥†24	✖	✖24	†25	✖			
		8 08	8 30	8 52	8 52	9 00	9 10	9 31	9 59	10 43	11 08	11 44	11 55	12 05	12 05	12 59	13 03	13 04	13 06	13 10		
	Stanoviště	B B B B B A A B B A B A B A B A																				
		✖32	✖	⑥†	✖29	⑥†24	✖	⑥25	✖	✖32	✖24	✖24	✖24	✖	⑥†	✖	✖					
		13 53	14 10	14 33	14 34	14 55	14 56	15 30	15 32	15 36	15 38	15 55	16 04	16 20	16 24	16 30	16 38					
	Stanoviště	B A B A B B B B B B B A A hotel B B B B B																				
		⑥25	✖	†37	✖	⑥†	⑦20	✖	✖	†25	✖24	✖24	⑥	⑦16	✖	✖24	✖32	24				
		16 54	17 10	17 24	17 30	17 38	17 53	17 55	18 20	18 49	18 49	19 24	19 24	19 51	20 30	21 36	22 18	23 15				
	Stanoviště	B B B B B																				
Dobřejovice		✖	✖	✖32	✖p ¹	✖24																
		6 54	12 45	14 16	15 17	18 44																
	Stanoviště	B B B B B B B B B B B B B																				
Hosín		✖	✖	⑥†	✖	✖	⑥†	⑥†	✖	✖	⑥†	✖	✖	24								
		6 05	7 01	7 40	8 30	10 43	11 55	14 33	15 32	16 30	17 38	18 20	20 30	23 15								
	Stanoviště	A hotel A hotel A A A A A A A A																				
Milevsko		①10	✖29	⑤68	⑦20	✖29	⑦20p	⑦20														
		6 00	10 40	14 00	14 00	15 47	16 37	19 12														
	Stanoviště	A A A																				
Mydlovary		✖	✖70	✖																		
		8 13	15 16	15 56																		
	Stanoviště	A A A A A A A A A A A A A A A																				
Olešník		✖	†	✖⑥25	✖	✖70	✖	†25	✖24	⑥80	✖24	✖24	✖11									
		6 40	9 55	11 03	12 48	12 49	14 53	15 28	16 37	16 55	17 20	18 37	20 28	22 57								
	Stanoviště	B B B B																				
Poněšice, Kostelec		✖	✖	✖	✖24																	
		6 35	12 48	15 17	17 14																	
	Stanoviště	hotel A hotel hotel A A																				
Praha		①10	⑥25	⑤17p	⑤68	⑦20	⑦20p	⑦20p														
		6 00	7 02	11 34	14 00	14 00	15 19	16 37														
	Stanoviště	A hotel B A A A A A A A A A B A A A A A																				
Týn n.Vlt.		✖	①10	✖	⑥†25	✖32	✖32	✖	⑥25	✖	✖29	✖70	✖	✖	⑥15	✖	⑤70	✖				
		5 40	6 00	6 35	7 02	7 04	7 41	8 53	10 13	10 15	10 40	10 56	11 34	12 48	13 07	13 16	13 47	13 50				
	Stanoviště	hotel hotel A B A A A A A A A A A																				
		⑤68	⑦20	✖	✖	†24	✖29	✖	✖	✖	⑥†37	⑦20	†25	✖12								
		14 00	14 00	15 14	15 17	15 19	15 47	16 10	17 45	19 03	19 03	19 12	20 18	22 57								
	Stanoviště	A A A A A A A A A A A A																				
Týn n.Vlt. přes Dříteň		✖	†	✖⑥25	✖	✖	†25	✖24	⑥80	✖24	✖24	✖11										
		6 40	9 55	11 03	12 48	12 49	15 28	16 37	16 55	17 20	18 37	20 28	22 57									
	Stanoviště	A A A A																				
Týn n.Vlt. přes Purkarec		✖	✖	✖24	✖24																	
		6 38	12 42	15 25	17 20																	
	Stanoviště	A A A A																				
Zahájí		✖	†	✖⑥25	✖	✖70	✖70	✖	✖	†25	✖24	⑥80	✖24	✖24	✖11							
		6 40	9 55	11 03	12 48	12 49	14 53	15 16	15 28	15 56	16 37	16 55	17 20	18 37	20 28	22 57						
	Stanoviště	B B B B B B B B B B B B B B B B B B																				
Zámostí		✖	✖	⑥†37	✖	✖	✖	⑥†⑥†	✖	✖	⑥†	⑥†	⑥†24	✖	✖	✖32	⑥†24	⑥†	✖			
		5 47	6 05	6 28	6 35	6 54	7 01	7 38	7 40	8 29	8 30	10 43	10 53	11 55	12 15	12 45	12 48	14 16	14 24	14 33	14 58	
	Stanoviště	B B B B B B B B B B B B B B B																				
		✖	✖	⑥†	✖	✖	✖24	⑥†	✖	✖24	⑥	✖	24									
		15 17	15 32	16 04	16 30	16 39	17 14	17 38	18 20	18 44	18 44	20 30	23 15									
	Stanoviště	A A A A A A A																				
Zliv		⑥55	✖32	✖	✖	✖32	✖70p ²	✖	✖24p ³	†69	✖32											
		4 31	5 31	8 13	12 20	13 27	15 16	15 56	16 55	18 05	21 35											

Vysvětlivky značek

Platí do 11.6.22
Termíny změn jízdních řádů vyhlášené MDČR v roce 2022: 6.3., 11.6.

- ✕ jede v pracovních dnech ① jede v pondělí ⑤ jede v pátek ⑥ jede v sobotu ⑦ jede v neděli
† jede v neděli a ve státem uznané svátky
hotel - zastávka Hluboká n.Vlt., pod hotelem - sil.II/105 u Parkohotelu
p s přestupem v zast. Týn n.Vlt., AN p² přes Mydlovary
p¹ s přestupem v zast. U Pulců p³ s přestupem v zast. Zahájí

- 10 jede také 19.4., nejede 27.12., 18.4.
11 jede jen v lichých týdnech
12 jede jen v sudých týdnech, nejede 31.12.
15 jede také 24.12., nejede 23.12., od 25.12. do 1.1.
17 jede také 14.4., nejede od 24.12. do 31.12., 15.4.
20 jede také 18.4., nejede 26.12., 17.4.
55 jede také 15.4., 17.4., nejede od 24.12. do 25.12.
60 jede od 23.12. do 31.12., 4.2., od 28.2. do 4.3., 14.4.
68 jede také 22.12., 23.12., 13.4., 14.4., nejede od 24.12. do 31.12., 15.4.
70 nejede od 23.12. do 31.12., 4.2., od 28.2. do 4.3., od 14.4. do 18.4.

- 16 jede také 18.4., nejede 17.4.
18 jede 23.12., 4.2., od 28.2. do 4.3., 14.4.
24 nejede 24.12., 31.12.
25 nejede od 24.12. do 25.12., 1.1.
29 nejede od 23.12. do 1.1.
32 nejede od 27.12. do 31.12.
37 nejede od 24.12. do 25.12.
69 nejede od 24.12. do 25.12., 1.1., od 15.4. do 17.4.
80 jede také 31.12., nejede 25.12., 1.1.

Platí od 12.12.21		Odjezdy ze zastávky Hluboká n.Vlt.,škola																	
Linka-spoj		(320770-9)	(320061-10)	(320770-7)	(320170-32)	(320060-60)	(320800-1)	(320061-22)	(320060-16)	(320730-7)	(320770-5)	(320060-84)	(320060-62)	(320061-14)	(320060-64)	(320060-86)			
České Budějovice		✖ 4 37	6↑37 4 59	✖ 5 48	✖ 6 00	✖ 6 08	✖ 7 00	✖70 7 07	↑37 7 12	✖ 7 15	✖ 7 25	6 7 37	25 7 39	✖ 8 04	✖70 9 14	6↑ 9 33			
Linka-spoj		(320170-38)	(320060-68)	(320770-7)	(320060-72)	(320061-94)	(320060-88)	(320060-30)	(320170-44)	(320060-74)	(320770-11)	(320800-5)	(320060-90)	(320060-76)	(320060-40)				
		✖ 10 40	6↑ 11 47	✖24 12 59	6↑24 13 02	✖32 13 50	6↑24 14 58	✖ 15 00	✖ 15 29	✖32 15 39	✖24 15 53	✖24 16 06	6↑ 16 27	✖ 17 13	✖ 17 33				
Linka-spoj		(320060-80)	(320060-92)																
		✖24 19 27	6 19 27																
Linka-spoj		(320060-53)	(320060-15)	(320060-27)	(320060-71)														
Dobřeřovice		✖ 6 52	✖ 12 43	✖32 14 13	✖24 18 42														
Linka-spoj		(320060-93)	(320170-32)	(320060-75)	(320800-14)	(320060-53)	(320060-55)	(320060-77)	(320170-38)	(320060-61)	(320060-63)	(320060-15)	(320800-6)	(320060-27)	(320060-79)				
Zámostí		✖32 5 45	✖ 6 00	6↑37 6 26	✖ 6 32	✖ 6 52	✖ 7 35	6↑ 8 27	✖ 10 40	6↑ 10 52	6↑24 12 13	✖ 12 43	✖ 12 46	✖32 14 13	6↑24 14 22				
Linka-spoj		(320060-65)	(320800-12)	(320170-44)	(320060-81)	(320060-67)	(320060-71)	(320060-83)											
		✖ 14 55	✖ 15 14	✖ 15 29	6↑ 16 02	✖ 16 37	✖24 18 42	6 18 42											

10	jede také 24.12., nejede 23.12., od 25.12. do 1.1.
14	jede také 18.4., nejede 26.12., 17.4.
15	jede také 19.4., nejede 27.12., 18.4.
24	nejede 24.12., 31.12.
25	nejede od 24.12. do 25.12., 1.1.
29	nejede od 23.12. do 1.1.
32	nejede od 27.12. do 31.12.
37	nejede od 24.12. do 25.12.
55	jede také 15.4., 17.4., nejede od 24.12. do 25.12.
69	nejede od 24.12. do 25.12., 1.1., od 15.4. do 17.4.
70	nejede od 23.12. do 31.12., 4.2., od 28.2. do 4.3., od 14.4. do 18.4.
80	jede také 31.12., nejede 25.12., 1.1.

Foto: Adam Růžička

KYTKY ZA HUMNY

Únor je vlastně jarní měsíc. Protože příroda už tuší, semínka, cibulky bledulí, sněženek a další tisíce rostlin a rostlinek, keřů a stromů už se po zimním odpočinku nedočkavě těší, až je sluníčko definitivně povolá. Plyšové kočky, zelené stonky, lodyhy a první květy vyrazí na svět.

A ještě někdo tuší, že sezóna začíná. **Petra Huislová a Veronika Puhačová, toho času na mateřské dovolené.** Obě tvoří pod svou značkou Kytka za humny a obě už jsou také v plné práci. V lednu zasévaly semínka a teď čekají, až se probudí zahrady v Debrníku a na Hluboké. Petra i Veronika tvoří svatební kytice a květinová aranžmá – z květin, které známe ze zahrad a jihočeských luk. Pracují s květinami, které přirozeně nakvétají podle ročního období. Filosofie jejich firmy je být lokální, šetrná k půdě, s materiály nezatežujícími životní prostředí. Kytka, poslané dál z jejich rukou, jsou krásné. A některé i jedlé. Třeba, když si přinesete kyticí, kterou pak stačí zalít vařící vodou a vypít jako čaj.

O kytkách prý mohou obě dívky mluvit nekonečně dlouho. Přesto jsme náš rozhovor nakonec přerušily a teď si ho můžete přečíst. A až budete chtít vidět jejich práci, právě si vzaly na starost květinovou výzdobu Bistra na dobré cestě...

Řezané květiny jsou hodně křehký artikl. Už jen starost, abyste vypěstovaly dostatečnou

zásoby k uspokojení poptávky. Riziko počasí, chorob květin a hlavně, jak zařídit, aby čerstvě nařezané květiny nezvadly. Jakou máte koncepci?

Zatím jsou to pro nás čerstvé zkušenosti, snažíme se hlavně přijít na to, jak protáhnout sezónu co nejdéle. Vzhledem k tomu, že jsme na začátku našeho podnikání, navíc máme na mateřské, všechno teprve průběžně tvoříme. Ale nejsme v tomhle oboru samy. Květinových farem v Čechách přibývá, většina z nich nemá problém se o své zkušenosti dělit, předávají rady ochotně dál, dalším, kdo s květinami pracují. Takže my se rády necháváme inspirovat.

Možná se moc neví, že květinové farmy neprosperují jen v Holandsku a za oceánem. Za první republiky bylo Česko květinářskou velmocí, a některé nové farmy teď záměrně pěstují květiny, které u nás tehdy kvetly.

Právě si čtu v úžasné knize květinové farmářky z Ameriky, Erin Benzakein, říká Veronika. Má opravdu proslulou farmu, vydala už tři knihy a právě ta jedna je jenom o pěstování květin. Perfektní návody, jak sezonu naplnit tak, aby vám vždy něco kvetlo.

V lednu začínáme sít semínka květin a pak pokračují práce po celý rok, končíme před Vánoci adventními věnci. Aby to bylo finančně příznivější, nakupujeme raději levnější semínka než hotové sazeničky. Všechno, co jde, se

snažíme vypěstovat samy, abychom nemusely nakupovat dražší kytka z přebytků jiných farem.

Květinářství je řehole. Valentýn, MDŽ, Den matek, konec školního roku, Dušičky, narozeniny, svatby... Češi květiny milují a kupují. Obchod s nimi u nás doslova „kvete“. Bohužel zvláště s těmi zahraničními. Dovážejí se a tržby dosahují miliard korun. Květin vypěstovaných u nás je ale pořád málo. Zákazníkovi záleží na ceně, původ a způsob pěstování ho příliš nezajímá. Kytka vypěstované u nás a bez chemie sice stojí o trochu víc, ale prý ve váze vydrží až třikrát déle než dovozové a z velkých skleníků.

Máte ke kytkám nějaký rodový vztah?

Moje babička má velkou zahradu u chalupy, a ta bývala vždycky plná kytka, potvrzuje Petra. Babička je opravdu studnice vědomostí o zahradě, co ano a co ne, takže natahuju uši. Také ví, co se dřív pěstovalo. Zkušenosti jsou k nezaplacení. Řekne, tuhle kytka sem vůbec nedávej, ta se nevyplatí, do téhle se ti pustí mšice... Praxi má velikou a krásně se to poslouchá a pamatuje, protože když se chci poučit a kouknu večer do knížky, tak u toho automaticky usnu. Moje maminka teď zahradničinu trochu zastává místo ní, protože babičce už je přes devadesát let.

Právě v tom jsou cenná svědectví našich babiček, protože mají léty ověřené odolné

Foto: Lucie Schattauerová

a krásné květiny. Kytiky mého dětství byly třeba červené jiriny, a vůbec jejich paleta barev i velikostí je neuvěřitelná.

Objevovat ty nejstatečnější a odolné kytiky je skvělé. Já takhle díky daru své sestřenice objevila cinie.

Přesně tak. Nejenže je máte na zahradě celé léto do hlubokého podzimu, mají krásné odstíny barev, ale i v kytici ve váze vydrží velmi dlouho. Já je měla na terase v bedýnce od vína, minimum hlíny a přitom kvetly o závod, vydržely sucho i mokro, *potvrzuje Veronika.*

Módní květinový trend spěje k obyčejnosti. Za svatební kytice se považovaly růže, kaly, vznešenější květiny. Dnes prožíváme spontánnější svatby. Ústup z radnic a zámků na louky, do kaplí, stodol, na místa, kde je nám volněji.

Já žiju na Hluboké, *vysvětluje Veronika*, a tady jsou samozřejmě svatby na zámku krásné. Můj pradědeček býval zámeckým zahradníkem, takže mám takový silný dojem, že si mne ta tradice zavolala zpátky.

Pokud přistoupíte na ozdoby jako mech, dřevo, větvičky, květiny z louky, ovoce a jiné plody, máte svatbu v neokázalém stylu, ale o to milejší. Voní to a kráší to... jdete a sbíráte, nemusí to být kupované. Možná ani neznáte všechna jména květin a trav v kytici, kterou tvoříte pro nevěstu.

Právě díky babičce a mámě mi botanické názvy naskakují automaticky, *vysvětluje Petra*. Z dětství si asi pamatuji nejvíc. Ani na vysoké jsem s tím neměla problém, prostě to znám a divím se, že ostatní ne, vždyť to tady roste všude okolo. Neříkám, že vyjmenuji všechny trávy, různé odrůdy už se liší třeba chloupkem, ale většinu znám.

Debrník je malá krásná vesnice, některá stavení památkově chráněná, všechno opravené, kaplička, nová hospoda, pár čísel domů. Moje babička odtud pochází, vnímám rodinné prostředí chalupy, máme to v srdci. Za zahradou louka a pak dlouhá stráž, lesy, opravdový květinový ráj. Máma učila v mateřské školce, takže taky dětem ukazovala kytiky. Já byla jediná holka v klučičí partě, bavilo mě být venku na louce, hrála jsem si u strouhy, kde rostly bahenní kytiky, pomněnky a blatouchy a pak dál do louky strašně moc druhů.

Takže se znám s kytikama opravdu dlouho, spoustu jich mám pojmenovaných z dětství názvoslovím mé babičky, které ne vždycky odpovídá botanickému názvu. Řeřišnice jsou košilký, hvozdík slzičky Panny Marie, hafíci jsou hledíky a kominíček krvavec toten, kohoutky, zvonečky... *Veronika dodává, že hodně druhů květin se naučila znát ve Skautu, museli jich umět vyjmenovat velké množství.*

Kytiky za humny jsou krásné, ale pak zjistíte, že se musíte postupně profesionalizovat...

Samozřejmě nás nejdříve bavilo procházet loukou a trhat květinčky, ale přece jen pak zjistíte, že jako námět vycházky je to fajn, ale nasbírat jenom na louce kompletní květinové vybavení na svatbu opakovaně nezvládnete. Třeba jsem vyjela na louku s autem, s dcerou v kočárku, posbírala a natrhala všechno potřebné... mezitím dcera usnula a já s plným kočárem vadnoucích květin čekala, až se vyspí, abych všechno mohla naložit do auta a odvézt.

Proto pak přišly na řadu semínka a sazeničky. Dnes se chrpy a kopretiny dají jednoduše nakoupit v semínkách, takže už máme záhon a tam můžeme brát. Je třeba si zjistit, jaký trend budou mít v sezóně svatby, mění se móda, barvy, kultivary květin.

Foto: Adam Růžicka

Když vás nevěsty osloví, nechají výběr kytice na vás anebo vysloví svá přání?

Většinou si vyberou květiny, které by rády, inspirují se na našem webu nebo fcb. Záleží na ročním období, kdy se svatba koná, pochopí možnosti, které v tu dobu máme. Zrovna nevěsta, která bude mít svatbu v červnu, nejvíc touží po slunečnicích. V tu dobu ale opravdu nekvetou. My připravíme tzv. moodboard a tam představíme aktuální varianty květů, nevěsta si vybírá a my se snažíme naše možnosti přizpůsobit její představě.

Dřív byla na svatbu potřeba kytice pro nevěstu. A dnes?

Kytice pro nevěstu, pro svědkyni, v nějaké modifikaci kytice pro maminky, babičky, pro družičky. Pro ženicha a družby samozřejmě korsáž. Pro svatebčany vývazky. Dnes nosí nevěsty květinové náramky a ve vlasech čelenky, věnečky. Momentálně přibyla tak zvaná „házečí kytice“, to aby si jiná dívka chytila kytku a naději, že se brzy dočká své svatby. Tahle kytice je menší a odolnější a tím zůstane kytice nevěsty ušetřena poničení. Květiny na svatební bránu, na obřadní stůl, svatební stoly. Aranže svatebního místa, třeba kostela, kaple...

Ted' si také svatební kytici může nevěsta po pár dnech nechat celou usušit anebo dekomponovat, tedy rozložit na jednotlivé květiny, usušit je nebo vylisovat a rozložit do obrazu. Pak jí zůstane navždycky. Tuto službu máme v plánu...

Není toho málo, ani se neodvažují odhadnout, kolik vám příprava jedné svatby zabere času.

Před svatbou máme většinou den předem a někdy i celou noc hodně co dělat. Je to taková napínavá hra s časem, nemůžete začít ani příliš brzy, aby nic nezvadlo, ale ani pozdě, abychom stihly obřad. Nemůžeme se průběžně připravovat týden předem.

Snažíme se o postupy, které nám půjdou dobře od ruky, nicméně máme zásadu nepoužívat žádné umělé materiály, neekologické tavné pistole, v minulé sezóně jsme zařadily hedvábné stuhy, umíme je obarvit přímo rostlinami, tradičními barvířskými postupy. Ladíme, které kytky mohou přijít do věnečků, protože některé hned klopi hlavy, vadnou. Trvanlivější a jakoby pevnější jsou právě ty zahradní, protože luční bývají příliš naplněné vodou a okamžitě začnou vadnout.

Takže dobře víte, co jaká květina zvládne.

Týden dopředu jsme nechávaly utržené květy vybraných rostlin pražit na sluníčku. Pak máme jistotu, které vydrží v náramcích a věnečcích po celý svatební den. Experimentujeme metodou pokus omyl, ale teď už víme, a další kytky moc netrápíme.

Je to nutné vědět, abychom ve velkém objemu práce neztráceli čas s květinami, které nám uvadnou pod rukama. Nebo aby se věneček nerozpadl během obřadu. Máme respekt a obavu, abychom nedej bože nevěstě nezkazily svatbu. Zkazít nevěstě náladu v její nejkrásnější den? To je naše nejstrašnější noční můra!

Romantické svatební představy vlastně květiny svou křehkostí dokreslují. Je tolik věcí, které mohou svatbu pokazit... Možná je to připomínka, že i vztahy jsou křehké a musíme o ně pečovat.

My tedy samozřejmě předpokládáme, že na svatbě jsou nejdůležitější květiny, ale musíme občas připustit, že jsou tam i důležitější záležitosti. Například jídlo... *smějí se krásné květinářky.*

Nebo aby ženich či nevěsta neutekli od oltáře. Nevěstu bez květiny asi nikdo nikdy neviděl.

Je to už tradičně dáno lidovými zvyky a pojí se k tomu spousta dalších záležitostí.

Ve starém Římě si nesla každá květina nějakou symboliku, nejoblíbenější byla růže, protože byla symbolem bohyně lásky, krásy a plodnosti, Afrodité... A například Alexandr Veliký díky svým výpravám napomohl šíření druhů i slávy růží po Evropě i Egyptě.

Petra měla botaniku jen dva semestry, na VŠ studovala Krajinu a pozemkové úpravy, Veronika archeologii. To jste se krásně sešly u současné profese, obě máte kladný vztah k půdě...

Kamarádíme spolu už od sedmé třídy a na gymnáziu jsme spolu seděly v zadní lavici (*velké tajuplné úsměvy*). Ale pak každá studovala svá zaměření, a když jsme dostudovaly, tak jsme si řekly, že to dělat nebudeme. Vlastně to rozhodnutí bylo hodně propojené s mateřskou dovolenou... Po těch letech ve školách chceme být i s dětmi radši venku, prožívat společný čas a střídání ročních období. My jsme od malička zavíraní v budovách. Školka, škola, studium, práce... A najednou na mateřské konečně

dýcháme svobodně a naše aktuální práce je i s dětmi kompatibilní.

Prostě si vás květiny našly a oslovily v pravou chvíli. A vlastně si už nenápadně vychováváte pokračovatele.

Začalo to kytkami na svatbu kamarádky, a další... a přišly oficiální zakázky. Ne, že je všechno ideální. Zatím je to pro všechny náročné, výjezd na akci se čtyřmi dětmi jistě maminkami, našimi muži, nejen všechno zabalit, co se týká květin, ale i svačinek pro děti. Velký manažerský úkol není jen o svatebních aranžmá, ale i počůraných plínkách.

Ale těší nás to, můžeme být společně s dětmi, častokrát i společně s rodinou, pracujeme venku i doma, a zatím se to dětem i nám líbí. Uvidíme, jen co dostanou za úkol plít záhony, jestli se vůči naší profesi nezačnou vyhraňovat. Sledujeme kolegyně farmářky, víme, proč se jim tahle práce líbí, nemusí řešit hlídání dětí, odkládat v létě děti na dětské tábory a podobně. Chceme se v tomhle období vzájemně užít. Samozřejmě s dvouletými je to náročné, a tak když je to akční, vypomůže rodina. Proto jsme se s našimi muži a maminkami domluvily. Pokud to chceme dělat, musíme mít určité zázemí pro vypjaté okamžiky, kdy je třeba máknout. Na celý rok máme podrobný plán, tady můžeme na dovolenou, tady určitě ne, tady nastoupí adventní věnce – přes určité věci nejede vlak, musíme je zvládnout.

Se zaměstnanci zatím rozhodně nepočítáme, je ale zajímavé, že hned po prvním článku, který o nás vyšel, se nám ozvaly dvě slečny, jestli nepotřebujeme brigádníky.

Jak velký akční rádius máte?

Snažíme se zůstat lokální. Abychom mohly odjet, vrátit se a ještě třeba nakojit. Malé bylo deset měsíců, takže loni jsem ještě nemohla odjet sama, *vysvětluje Veronika*. Muž mi dělal doprovod. Jen jednou jsem to s ní zkusila sama, ale je to náročné, ona je nespavé mimino. A našim „starším“ dcerám jsou tři a dva roky, tak je to někdy opravdu náročné...

Pracovat a mít dítě uvázané v šátku, nebo tvořit rukama něco kreativního a do toho vám pořád sahají ty zvědavé prstíky, to je milé, ale náročné. Říkáme si, že to nejsložitější období s dětmi právě probíhá a pak už to bude jen lepší.

Letos budeme mít jednu svatbu v Kunžaku, ale to je pořád ještě jihočeský kraj. Další na Šumavě. Jednu z největších svateb, co jsme dosud dělaly, si od nás vezli do Plzně. Jedna z letošních svateb bude opět u Plzně a druhá mých kolegů archeologů u Kolína, tam se nachází významná archeologická lokalita, kopec Pičhora. Budou se brát přímo tam. Jinak se samozřejmě snažíme právě kvůli převozu květin o lokality „čím blíž, tím líp“.

Takže logistika je opravdu náročná. A to vše až dosud v kombinaci s covidovými omezeními.

Naštěstí existuje spousta aplikací on-line na počítači, videohovory a podobně. Verča je lepší v tom, že si všechno píše, já si píšu půlku a věřím si, že si zbytek zapamatuju...

Ale jsme dvě a můžeme se vzájemně kontrolovat, máme spoustu tabulek, podle kterých jedeme. Komunikaci z mailů si ukládáme a konfrontujeme s přípravami. Navíc já bydlím v Týně, Veronika na Hluboké, takže i sami mezi sebou to máme on-line na dálku. Nicméně naštěstí pro mnohé podnikání opravdu vlastně skoro vše můžeme vyřešit na dálku.

Každopádně je to velká výzva pro matky na mateřské, a zvládáme to, pokud si náhodou něco z počítače nevymažeme. Samozřejmě je vždycky lepší si sednout s nevěstou osobně a povídat nad kávou o detailech, ale pořád v tom hraje roli domácí předání mimina, včetně všech instrukcí pro tatínky a svačinek pro mimi. A přece se občas stane, že uprostřed družného hovoru s nevěstou se ozve telefon a manžel volá o pomoc!

Získáváte zpětnou vazbu? Dostanete fotografie, dozvíte se reakci svatečnanů? Výhoda je, že květiny jsou v každém případě 100 % fotogenické.

Ano, vizuální dojem si kontrolujeme na fotkách. Protože někdy se i nerady s kyticemi loučíme, jsou přece tak krásné! Doděláváme si právě on-line kurz fotografování květin. Většinu květinové výzdoby tvoříme na chalupě v Debrníku, kde fotogenických míst k dokumentaci květin máme hodně...

Používáte na kytice nějaké laky nebo další prostředky, aby se leskly, vynikly barvy a podobně?

Ne, v žádném případě, naopak se staráme, aby se žádná aditiva v naší práci nepoužila. Vyhýbáme se i té nepřijemné zelené hmotě k zápichům květin, rozpadá se pod rukama a je nepříjemná na omak. Jednak je to nezdravé, na jedno použití a všude se sype. Našly jsme „ježky“, takové ty kovové pomůcky našich maminek, do toho si krásně napícháte aranžmá. Ale zase nelze použít na květiny, které visí v prostoru.

Kokedamy, to je nádhera – květiny se vznášejí ve vzduchu na niti a kořínky mají zapuštěné v kouli substrátu obaleného mechem a omotaného přírodním provázem. Dělal jsem si hyacinťovou kokedamu zavěšenou v okně. Mojí mámě jsem ji udělala také, a ta zase udělala velkou radost kočkám, nádherná hračka, než ji definitivně zničily.

Jak jde čas s květinami?

Pro luční kytice je ideální přelom května a června, blíž k podzimu už je kytek „z louky“ méně a přijdou na řadu třeba jiřiny, které

mají spoustu barev a velikostí, astry, mečíky, chryzantémy... Tam už pak přidáme třeba jen kus větvičky, dřeva, říká s oblibou, že do kytice vážeme i kus místní krajiny. Je to stejné objevování trendu jako s jídlem, je dobré jíst to, co zraje okolo nás, to je pro nás nejlepší a nejzdravější. A stejně tak vnímáme naši přírodu, svůj kraj, patří k nám.

Pokud je období, kdy nic nekvete, leden únor, nic nebrání nechat nakvést třeba zlatý déšť, okrasné třešně a jiné keře, rychlit můžeme amarylis, narcisy.

Dokonce jsem ho natáčela na kameru, abych zjistila, za kolik hodin se poupě rozvine. S tím vším můžeme pracovat, abychom v den svatby měly přesně to, co potřebujeme. Trend je eukalyptus, který venku neprezimuje, ale na něj a podobné květiny to chce určité teplotní podmínky kolem 18 st.

Naším snem je mít jednu zimní zahradu, *prohlašuje Veronika.*

Dřív bylo vázání květin určeno nějakými pravidly, to se také rozvolnilo...

Skládáme kytice podle vzoru: příroda to tak „nadyzajnovala“ – když to roste na jednom místě, tak se to k sobě hodí. Navezeme si kytiky, nějak je uspořádáme. Nám se to tak líbí a kupodivu se to líbí i ostatním.

Krom toho, že takto pracujeme v určitém stylu, máme přitom i úkol, šířit osvětu. Tak, jak to dělá už mnohem víc farmářů a květinářů. Třeba Praha má dvě největší květinové farmy, Loukykvět pořádají workshopy o řezání, sklizení, vázání květin, pěstování... Bereme od nich semínka a funguje to. Firmu vedou hodně mladí lidé, začali s tím už asi ve 23 letech a rozjeli to skvěle. Nebo třeba Kveteto, Plevel, to už je přímo umění, jedou si po svém a originálně...

K té osvětě patří třeba otázka: Proč vozit květiny z Afriky? Proč na ně v Africe plýtvat vodou?

Celé 20. století až dodnes byla ekonomika postavena nad přírodu. Je třeba to vyrovnat, aby svět neztratil smysl.

Československo bylo květinová velmoc, po republice ještě dnes najdete hodně opuštěných skleníků a zahradnictví. Existují staré skleníky, ve kterých dodnes kvetou zplanělé růže. Bývalý prostor kláštera, kde kdysi bývalo i zahradnictví, teď obnovuje dobrovolnický spolek a snaží se navázat na tehdejší tradici.

Ano, kytky z českých farem stojí víc než tulipány v Lidlu. Ale jde o čisté svědomí. Nad zemí se absurdně křížují letadla s nákladem křehkých květin, které při jakémkoli výpadku v dopravě umřou. Nedává to smysl. Mladší generace se snad už konečně naučí chápat, že je lepší podporovat blízké sousedy, odmítat dětskou práci, nefér podmínky a omezit převážení zboží a křížování tisíců kilometrů

kamionů, lodí a letadel po světě. Nezávislost na dovozu různého zboží se ukázala docela podstatná i během lockdownu.

Možná by bylo dobré férově spočítat, co nás vychází draž.

www.kytkyzahumny.cz

Foto: Lucie Schattauerová

Pro zajímavost:

www.loukykvet.cz/lokalni-kvetiny = Mapa lokálních květin mapuje všechny květinové farmy v České republice a na Slovensku, které pěstují květiny k řezu. Zároveň mapuje všechny květinářství & floristy, kteří pracují převážně s lokálními květinami. První verzi mapy vytvořila Gabriela Kyšová. Lokální, čerstvá a šetrná k přírodě, či dokonce jedlá? Ano, tyhle parametry může mít kytice pro vaše blízké. Je radost pohledět, že ekologických projektů v květinářském oboru pomalu přibývá a my jako zákazníci máme možnost volby.

Všechny farmy a zahradnictví mají půvabné názvy... Ono to s půvabem květin snad ani jinak nejde: kveteto – plevel – vykvetlo – z venku kvítí – do kytek – kytiky od potoka – kveetko – prostě kytiky – trsy krásy – květobýl... A mnoho dalších... V jižních Čechách mnoho farem zatím není, budme tedy rádi že máme Kytiky za humny na dosah...

Foto: Lucie Schattauerová

KVĚTOMLUVA... CO CHCETE ŘÍCT KVĚTINOU?

Květomluva údajně pochází ze starověkých harémů a nebývalého rozkvetu doznala v dobách vlády britské královny Viktorie, kdy bylo přímé vyjádření vzájemných pocitů, zejména mezi osobami opačného pohlaví, téměř nemožné a bylo považováno přinejmenším za neslušné. Rozvinula se tak diskrétní komunikace pomocí květin, vyjadřující city a názory, které bylo možné vtěsnat do slov. Během času byl půvabný zvyk postupně opouštěn a význam vložený do květin tak zcela zapomenut.

RŮŽE

rudá - láska na první pohled, opravdová a vášnivá láska
tmavě červená - ostýchavost, truchlení
bílá - tajnost, věčná láska, čistota, úcta a pokora, nevinnost
růžová - dokonalost, půvab
tmavě růžová - vděk, poděkování
modrá a fialová - pouta, tajemství, získat nemožné
vínová - nevědomá krása
žlutá - omluva, žárlivost, přátelství, silné emoce, zlomené srdce
oranžová nebo korálová - touha, fascinace, vášně
kombinace žluté a červené - přátelství
čajová růže - „Budou vzpomínat.“
poupata červené růže - „Jsi mladá a krásná.“
plně rozkvetlá růže - „Jsi nádherná.“
šípková růže - „Raduji se a přesto mě to bolí.“
věnec z růží - odměna za ctnost

TULIPÁN

Znamená dokonalou lásku a říká: „Bez tebe se cítím osaměle. S tebou je mi lépe.“
CHRYZANTÉMA Hojnost a bohatství, radost, dobrý přítel
KARAFIÁT Oddaná láska a náklonnost, fascinace, zdraví a energie
SLUNEČNICE čisté a ušlechtilé myšlenky
NARCIS galantnost, pozornost, úcta, slunce, neopětovaná láska a klam, formálnost, nejistota.

„Zůstaň pořád tak milý/á.“

AFRIKÁN - Nepřestávám tě milovat. Mé srdce nezná falše ani nevěry a tluče jen pro tebe.

AMARYLIS - Pýcha

ARNIKA - Máš krásné oči. Mohu ti důvěřovat?

ASTRA - Zůstaň mi věrná?

BOROVICA - Dávej na sebe pozor. Vznětlivost.

BARBORKA - Mlčíš-li, jsi zajímavá.

BAZALKA PRAVÁ - Měli bychom se lépe poznat.

BEGONIE - Dej si pozor.

BLEDULE - Moje láska je věčná.

BODLÁK OBECNÝ - Urazila jsi mě.

BOROVICE - Nenech mě dlouho čekat.

BRAMBOŘÍK - Končím.

BŘEČTAN POPÍNAVÝ - Naše láska nepomine. Nic na světě nás nemůže rozloučit.

CYPŘÍŠ - Neplač, má milá, však se brzy zase sejdem.

ČEKANKA OBECNÁ - Marně na mě čekáš.

DIVIZNA - Ty jsi moje nejmilejší. Největší poklad můj je tvoje láska.

FIALA JARNÍ - Celé mé srdce patří jen tobě.

FRÉZIE - Neztrácej naději.

FUCHSIE - Byl bych šťastný, kdybys mě mohla milovat. Trápím se, že ti svoji lásku nemohu ukázat.

GERBERA - Nenech upřímný.

GLADIOLA - Nebojím se žádného nebezpečí.

Nespěchej na mne. Upřímnost.

HEŘMÁNEK PRAVÝ - Již nikdy se neuvidíme.

HORTENZIE - Snadno jsi zapomněla. Jak jsi mohla zapomenout.

HYACINT - Miluji tě. Srdce mé náleží jen tobě.

CHRNA - Jsem šťastný.

CHUDOBKA - Přestože se nemůžeme sejít, mám tě stále upřímně rád.

IBIŠEK - Začínáš být nezpůsobným. Polepši se!

IRIS - Mám pro tebe zprávu. Jsem nejraději o samotě.

Projev úcty. Víra. Naděje.

JABLOŇOVÝ KVĚT - Nerozumím mluvě tvých očí.

JASMÍN - Je mi blaze bez tvé lásky.

JETEL - Chceš se vdávat?

JIRINA - Popřej mi více trvalé lásky.

JMELÍ BÍLÉ - Spolu našli jsme štěstí.

KAKTUS - Naše štěstí bylo krátké, trvalo jen okamžik.

KAPRADÍ - Miluji tě od prvního spatření.

KONVALINKA VONNÁ - Zamíloval jsem se do tebe na první pohled.

KOPRETINA - Tvá kráska je jen pýchou.

KOSATEC - Pouze ty mi můžeš vrátit klid.

LEVANDULE LÉKAŘSKÁ - Tvá slova nejsou upřímná, nerozumím jim proto.

LILIE - Věřím ti že jsi nevinná, nic nedám na lidské řeči.

MÁK VLČÍ - Neprozradíme naši lásku.

MANDRAGORA - Mohu ti důvěřovat?

MATEŘIDOUŠKA - Zklamal jsem se! Marně jsem čekala tvoje objetí.

MEČÍK - Tvůj bol mě dojmá.

MUŠKÁT - Jsem šťasten, jsi-li se mnou.

MYRTA OBECNÁ - Vítězstvím naší lásky bude manželství.

OCÚN JESENNÍ - Pamatuj, tvoje láska i kráska pomine.

OLIVOVÁ VĚTVIČKA - Smiřte se!

ORCHIDEJ - Je možné tvé srdce obměkčit?

PAŽITKA - Lásce nikdo neodolá.

PETRKLÍČ - Kdo je pánem tvého srdce?

PIVOŇKA - Minula krásná doba naší lásky.

POMNĚNKA - Nezbyvá nic než vzpomínání.

ROZMARÝNA - Chci být jen tvou.

ŘEBŘÍČEK - Nudíš mne.

SASANKA - Nechci lásku z přinucení.

SLAMĚNKA - Chci být hoden tvé lásky.

SMETANKA - Jsi nerozumná, neboť jsi v lásce jako dítě.

SNĚŽENKA - Tys moje první láska. Tys mi blahou vzpomínkou.

ŠAFRÁN - Závídíš mi.

ŠALVĚJ - Potěš mě v mém zármutku.

ŠEŘÍK - Miluješ mne opravdu?

TŘEŠEŇ - Věřím, že se mezi námi rodí láska.

TŘEŠŇOVÝ KVĚT - Budeš opětovat moji lásku?

VAVŘÍN - Čistá láska zvítězila.

VINNÁ RĚVA - Jsem s tebou šťasten.

VIOLKA VONNÁ - Mé nároky jsou skromné.

ZVONEK - Kdy tě zase uvidím?

www.florea.cz/blog/kvetomluva

JEŠTĚ JSME TADY

PŘÍBĚH O PŘÁTELSTVÍ V NEPŘÁTELSKÉ DOBĚ

Motto:

Svoje přesvědčení, za které jsem byl i odsouzen, si nadále ponechávám a jelikož je pro mne něčím neměnitelným, setrvávám v něm i za cenu jakékoli újmy neb věznění již po celý život.

Otakar Sekyrka

Život píše různé příběhy, veselé, i ty smutné, ale člověk by nikdy neměl ztrácet naději a přestat věřit...

Jeden takový se odehrál v 50. letech v Písku a navždy ovlivnil životy mnoha lidí. Představte si, že je vám 22/23 let, vyhodili vás navždy z vysoké školy pro váš „buržoazní“ původ a poslali na práci do fabriky, rodičům sebrali majetek a před vámi je 14 let v tvrdém komunistickém lágru za to, že nesouhlasíte s tím, co se kolem vás děje, a přesto chcete normálně žít... Tak co s tím?

Kniha **JEŠTĚ JSME TADY** je příběh o přátelství, touze po svobodě a kruté realitě. Spolu s píseckým spisovatelem Janem Měšťanem ji sepsal Antonín Sekyrka, protože právě osudům jeho tatínka Oty Sekyrky a známé písecké disidentky Dagmar Šimkové je tato knížka věnována.

V prodeji i v hlubockém knihkupectví!

Básník Ivan Martin Jirous, sám vězeň komunistických kriminálů, velmi přiléhavě napsal o knize Dagmar Šimkové: „Národ, který zapomíná na utrpení, kterým prošli jeho nejlepší lidé, může být kdykoli vystaven znovu tomu, o čem v této knize čteme. Snad si čtenáři také uvědomí neuvěřitelnou nestoudnost těch, kteří se pod jen lehce pozměněnou egidou hlásí k duchovnímu dědictví zřud, jež nám v padesátých i pozdějších letech vládly.“

Dagmar Šimkové bylo třiaadvacet let, když si pro ni, dceru z movité rodiny píseckého bankéře, zdravotní sestru a bývalou chovanku elitní klášterní školy, přišla horda příslušníků StB. Byla obviněna z rozšiřování protistátních materiálů a z poskytnutí úkrytu dvěma přátelům, kteří chtěli uprchnout na Západ. Odsouzena k patnácti letům vězení, prošla mimo jiné nechvalně proslulým lágrem v Želiezovcích, odkud se jí podařilo utéct.

Po dopadení jí k trestu byly připočteny ještě tři roky za útěk. Nebyla jako většina politických vězeňkyň propuštěna na amnestii počátkem šedesátých let – právě pro své hrdé chování, kterým si vysloužila časté kázeňské tresty a pobyty v korekcích. Dagmar Šimková popisuje prostitutky, bachaře, vražednice, mezi které bachaři rozdělovali politické vězeňkyně, ale i setkání s mimořádnými ženami, například s univerzitní profesorkou Růžnou Vackovou, jejíž přednášky ve vězení „zachytila“.

Kniha **BYLY JSME TAM TAKY** k zapůjčení v městské knihovně.

KDYŽ VZPOMÍNKY BOLÍ

Ota Sekyrka na maturitní fotografii

Někdy je dobré připomínat si události dob minulých. Zvlášť, když se týkají členů našich rodin a velkých osudových křivd. Každý ale nemá šanci se podrobně dozvědět, čím si prošli jeho předkové.

Ředitel českobudějovického gymnázia Česká, pan Antonín Sekyrka, je rodák z Písku, syn politického vězně Oty Sekyrky. Téma životního příběhu svého tatínka zpracoval spolu s Janem Měšťanem v právě vydané knize nazvané **Ještě jsme tady**. I když se v čase sametové revoluce StB pokusila – dobře si vědoma napáchaných zločinů – odstranit důkazy v archivech, nedokázala zničit všechno. A tak se dřívější političtí vězni, nebo jejich děti, mohou seznámit s detaily vykonstruovaných žalob. Nespravedlivé věznění, absurdně zničené životy. Osudy lidské nenávisti, zloby a závisti na straně jedné.

Statečnost, charaktery, síla osobnosti na straně druhé.

S využitím archivních materiálů, rozhovorů, líčení událostí, jak skutečně probíhaly, se kniha čte jako detektivka, mohl by z ní být dobrý scénář napínavého filmu. Oba autoři odvedli skvělou práci, obdivuhodné je, že se předem neznali a dohromady je svedla zvláštní symbolická náhoda.

Rodina Sekyrkových žije na Hluboké, manželka, Miroslava Sekyrková, patří do známé hlubocké rodiny Dětákových.

Jistě nás dělá šťastnými, pokud můžeme být hrdí na své děti. A stejně tak, když zjistíme o svých rodičích skutečnosti, které nás naplní obdivem. Možná i proto vznikla kniha o vašem tatínkovi.

Na titulní straně knížky je můj tatínek a Dagmar Šimová, na fotografiích, pořízených krátce před zlomem jejich osudu. Dáša je leitmotivem tatínkova příběhu. Kdyby se nestalo to, co se stalo, mohly se jejich osudy možná ubírat společným směrem. Jejich mládí a bezstarostnost drasticky ukončil rok 1952.

Zhruba před 70 lety se potkaly na Písecku osudy několika mladých lidí. Byli mezi nimi můj tatka Ota Sekyrka a jeho bývalá spolužačka z gymnázia Dáša. Byli odsouzeni, Dagmar po 14 letech věznění v roce 1968 emigrovala do Austrálie, kam odešla i s maminkou před zvůli StB. V exilu napsala knihu nazvanou *Byly jsme tam taky*, kterou vydal poprvé Josef Škvorecký roku 1980, po revoluci byla mnohokrát vydána znovu tady v Česku. Je to unikátní pohled ženy na komunistické vězeňství, velmi silná výpověď autorky.

Dagmar si ještě dnes dříve narození Písečáci vybavují jako krásnou inteligentní mladou dívku, která měla jiskru.

Můj tatínek zůstal v Písku. Věznění přežil, ale pronásledovali ho až do roku 1989.

Noblesa Masarykovy první republiky se po válce ztratila. Malá země v srdci Evropy sevřená nejprve nacismem a vzápětí bolševickým komunismem se nadlouho stala nesvobodnou zemí.

Můj tatínek se s Dagmar jako s kamarádkou dobře znal. Měli stejné názory, chodívali spolu tančit jako další písecká mládež do hotelu Bílá Růže. Určitě tam byla oboustranná náklonnost, měli k sobě důvěru. Tatínkovi se líbila, často ji doprovázel domů do odlehlé vily, kde bydlela s maminkou a sestrou. Jejich rodina byla bohatá, tatínek bankéř, vila na periferii stála na krásném vyvýšeném místě, s výhledem na město. Tu jim pak komunisti samozřejmě sebrali.

Ota a Dáša se pak sešli i v osudové chvíli, která jim oběma vynesla 14 leté tresty. Provinili se tím, že úzce spolupracovali v pomoci dvěma klukům, vojenským zběhům, kteří plánovali přejít hranice a opustit Československo. Což bylo tehdy provinění, za které padaly i tresty smrti.

Jaký byl tatínek?

Tatínek se narodil na Slovensku, jeho otec – můj dědeček – byl vysokým vojenským důstojníkem čsl. armády první republiky a služba ho zavedla do různých míst. Byl velitelem posádky v Terezíně, kterou musel opustit, když přišli Němci. Vrátil se tedy s rodinou do domu se zahradou v Písku, který postavil můj pradědeček stavitel. A tatínek chodil v Písku na gymnázium. Jeden z tehdejších pamětníků ještě

Tatínek Oty Selyrky

žije, tatínkův kamarád, je mu přes devadesát let. Vyprávěl mi: „Dagmar byla tak krásná, že já jsem se na ni bál podívat. Ota, ten ne, ten se nebál a hned s ní zavedl hovor...“

Tatínek byl odvážný.

Jeho velkou láskou byl v té době sport. Byl úspěšný atlet, v zimě hrál hokej a jezdil na lyžích. Tehdy byli kluci všestranní a sport je hodně bavil.

Po maturitě se dostal na vojenskou akademii. Měl velký vzor ve svém otci, který bojoval už v I. světové válce. Důstojníci v době první republiky byli elita národa. Bohužel tatínek maturoval v osudovém roce 1948 a právě v této době důstojníci ze západní fronty museli velice rychle opouštět místa na vojenské akademii a byli nahrazováni kovanými kádry, poplatnými režimu. Byli to často lidé bez vzdělání a morálních hodnot. Už v roce 1950 byl ze školy vyloučen, údajně pro „třídní nespolehlivost“ a musel nastoupit k PTP oddílům do dolu Koněv. Zkrátka jeden z příběhů černých baronů. Poté už získal pouze místo lesního dělníka v píseckých lesích, nic jiného nesměl vykonávat. Dobu, kterou ve škole strávil, musel státu zaplatit.

První velká nespravedlnost. A další zrcadlení osudů Oty i Dagmar jste objevil v archivech...

Pracoval jsem na dohledání informací řadu let, ale nikdy mě nenapadlo, že bych tatínkův příběh publikoval. Teprve díky setkání s panem spisovatelem Janem Měšťanem došlo k myšlence zpracovat události tatkovy života, protože dokreslily osudy dalších lidí. Tatínek zemřel v roce 1990, takže se ještě dožil revoluce, ale doba zpřístupněných materiálů v archivech přišla později. Na jednu stranu jsem snad rád, že to nemohl vidět, prožil by další zklamání z lidí

kolem sebe. Pan Měšťan na jméno mého tatínka v archivech také narazil, měl povědomí, že byl politický vězeň, ale bližší detailní propojení Dagmar a mého tatky neznal. Jeho nedávno vydaná kniha „Písecká spojka krále Šumavy“ například představila Josefa Hasila (1924–2019), krále šumavských převaděčů, v propojení s Pískem, což ne každý věděl, i když jeho příběh je díky filmovému i knižnímu zpracování dostatečně známý. Žila tady totiž jeho sestra.

Dagmar Šimková jako autorka nesmírně poutavé knihy o životě žen ve stalinském vězení padesátých let na sebe nevědomky strhla víc pozornosti, i když na pozadí jejího příběhu, který se tehdy odehrál, bylo více aktérů. Proto jsem rád, že jsme mohli uvést v knize o mém tatínkovi víc souvislostí, ozřejmit o co šlo, představit další účastníky tehdejší události. Z velké části jsme dali dohromady sled událostí díky archivům, protože tehdejší aparát byl velice pečlivý v dokumentaci svého konání, vykazování „úspěchů“ ve vykonstruovaném „boji s nepřáteli socialistického zřízení“. Zápisy vyšetřovatelů je ale třeba brát s rezervou, tatínek mi o svých zážitcích vyprávěl a tvrdil, že dokumentované výsledky byly vynucené, slova vězňům „vkládali“ do úst, fyzicky i psychicky je týrali, a vězni je pod nátlakem podepisovali. Obviněné se snažili zlomit odpíráním spánku, bitím, výhrůžkami, psychologickým nátlakem – byl to opravdu propracovaný hrůzný systém, podporovaný vzory a radami v republice přítomných sovětských poradců. Nejhorší podmínky zažil Ota, Dáša i ostatní političtí právě ve vazbě, raném stádiu vyšetřování, kdy by byli ochotni podepsat cokoli za trochu spánku a ukončení psychického a fyzického trápení. I později, už jako vězni směli usínat pouze na zádech, se světlem mířeným do očí, ruce na přikrývce, a za jakýkoli „přestupek“ nastoupily těžké tresty. Srovnání s chováním nacistů s praxí bachařů celého systému tehdejšího vězeňství, soudnictví a policejní zvláště vnímali vězňové o to hůř, že je mučili Češi. Nikoli Němci, nikoli válka.

Manipulace s lidmi byla strašná. Tehdy měl režim velký vzor v sovětském systému, takže se držel tří bodů: Odpírání jídla a ještě hůř spánku, ponižování a k tomu fyzické týrání – to prostě přinese výsledek. Byla to jen otázka času. Někdo vydržel týden, někdo měsíc, ale zlomili všechny. Metody byly neskutečně brutální, lidé umírali na nelidské zacházení.

Dneska se skoro vzpíráme uvěřit.

Proto když si čtete výpovědi obviněných, a kdybyste nevěděli, jaké to mělo pozadí – naprostou ignoraci lidských práv – říkáte si, hm, tady je napsáno, co řekli, proč by to vlastně podepisovali, kdyby byli nevinní? Estébáci od první chvíle, kdy začali sledovat mladé lidi, co si pomáhali v těžké době, konstruovali velký případ na jihu Čech. Jednak aby zde doložili existenci „nepřátel lidu“, jednak odstranili ostatní obyvatelstvo, pravidlem býval samozřejmě i zjištěný motiv – zabavování majetku „provinilců“.

Archivy představují dokumenty té doby, jak hýří převzatými rusismy pro různé formuláře, například výraz „ustanovka“ ukazuje, kdo tady měl velký vliv. Gramatické a stylistické chyby svědčí o úrovni těch, které režim „povyšil“. Proces „Zběhové“ v Písku byl uměle vytvořený monstrproces o ukrývání dvou vojenských zběhů „nebezpečnou protistátní skupinou s celorepublikovým dosahem operující na Tábořsku, Brněnsku a v Praze“. Tatínek říkal, nevidelo, že se někteří lidé z této skupiny, údajní účastníci protistátní akce, navzájem vůbec neznali, přesto je odsoudili v procesu za spiknutí a rozvracení republiky.

Výmluvné jsou fotografie uveřejněné v knize.

Také jsme některé z nich našli v archivech. Je na nich vidět rychlá změna ve výrazu obličejů zatčených. Dagmar měla krásnou tvář s dlouhými černými vlasy, její výraz byl vážný, ale vyjadřoval kuráž a opovržení. Z obličejů tatínka se dá vyčíst vyčerpání, zoufalství.

Pozdější foto byla také o rezignaci. Když si uvědomíme, jak mladí byli a že do svého zatčení se nesetkali s žádným násilím, natož s naprostým bezprávím – museli být hodně stateční. Dagmar zatkli jako první.

Když si porovnáte fotografie obličejů těch mladých lidí a jejich „vyšetřovatelů“ – kontrast je zničující. Kdo vlastně patřil na stranu zločinců a kdo na stranu inteligence, charakterních osobností? Ti vyšetřovatelé byli jednoduše řečeno často až psychopaté se sadistickými sklony, kteří neváhali na straně moci zničit životy mladým lidem ve jménu naprosté lži. „Třídní boj“ pod vedením KSČ s propracovaným mixem nacistických a ruských metod. Nízci a podlí lidé, kteří se vyžívali v dosažené moci.

V archivních pramenech jsem našel, že v Budějovicích bylo na počátku 50. let zhruba 130 pracovníků StB, drtivá většina z nich měla pouze základní nebo učňovské vzdělání, pouze tři měli maturitu. Těm čelila dívka z bohaté rodiny, inteligentní gymnazistka, která uměla několik jazyků, po vyloučení z vysoké školy v té době zaměstnaná jako zdravotní sestra v nemocnici. Bylo jasné, že si vykonavatelé vůle strany na politických vězních hojili své mindráky, do svého působení dokázali vložit hodně nenávisti.

Asi naivně se zeptám, jak to, že archivy s důkazy své činnosti StB nezničilo a nechalo po sobě usvědčující materiály?

Zničili velkou část, samozřejmě se snažili. Horečnatý proces revoluce 1989 byl rychlý, odstranili tedy spíš novější kauzy z 80. let, které byly ještě aktuální a na dohled do minulosti. Věřím, že kdyby měli čas, zničili by všechno. Důkazů zanechali mnoho, protože byli nesmírně precizní, vše si dokumentovali, schovávali si materiály, které by mohli použít proti lidem ke své práci později.

V dokumentaci z 50. let toho tedy zbylo zachovaného víc. Ve složce mého tatky chybí část 70. a 80. let, přestože mu dělali potíže a sledovali ho celý život. Jistě i v jeho případě by si přáli zničit všechno, ale díky tomu, že jeho dokumentaci bylo možné sestavit z více zdrojů, našli jsme souvislosti. I tak z 500 archivních stránek zbylo jen torzo.

Materiály tatínka i Dagmar jsou podobné a je z nich zřejmé, nakolik jim pomáhal sovětský poradce. Určoval, koho mají zatknout, jaké metody použít, a stejně šablonovitě „autenticky“ vypadaly v dokumentech výslechy. Jsou to usvědčující doklady o tom, jak estébáci fungovali, jak popisovali své metody, jistí si tím, že mohou dělat vlastně cokoli. *Jaký máte poměr k socialistickému zřízení? – Můj poměr byl nepřátelský, a toto nepřátelství mě zavedlo na cestu protistátní činnosti...* To vše bylo připraveno předem. Často to napsali vyšetřovatelé sami, podstrčili a věděli, že to zadržení podepíší, jinak je zase zmlátí... Kostrbatý způsob doznání, podobné otázky a šroubovitě odpovědi u jednotlivých vyslýchanych. A pod tím evidentně vynucený podpis: četl, schválil, podepsal.

Vyšetřovaní byli mladí lidé, čistí, poctiví, a setkání se zrůdností režimu pro ně muselo být strašlivé. A když jsem si procházel ty zápisy s primitivními vyšetřovateli, kteří často uměli sotva psát, zjistil jsem, že postupem času končili kariéru jako plukovníci, doktoři práv a měli tomu odpovídající vysoké platy a posléze důchody.

Víte, kdo osobně tatínka vyšetřoval? Potkal jste se s tím člověkem?

Vím, ale už nežije. Jmenoval se Rudolf Starý, byl z Prachatic. Našel jsem o něm jednak dokumenty, jednak ho ve své knize popisuje i Dagmar. Měl zrůdné vyšetřovací metody, Daša píše, jak si ji na Štědrý den zavolal a řekl jí:

Vaše matka právě spáchala sebevraždu. Takhle ji chtěl zlomit. A pak se rozesmál: Vlastně ne, my už jsme ji taky zavraždili...

Z archivních materiálů jsem si přečetl také plán zatčení, který měli na otce stanoven. Chtěli ho zatknout jako bývalou vojenskou osobu při předvolání na vojenskou správu, nakonec zvolili zatčení při jeho cestě do práce. Byla zima, hodně sněhu, a on jezdil za prací do lesa na lyžích. Průběh zatýkání na tehdejší okraji Písku u budějovické kapličky, použití střelby, zranění tatínka, vše je dokumentováno velice podrobně.

V dokumentech, které jsem v archivu objevil až po vydání naší knihy, jsem dohledal výpověď estébáka, který tatínka postřelil. Vystřelil prý z pistole 4x, a bůhví jestli to nebylo víckrát, přestože byli v obydlí části města.

Brzy po tatínkově smrti pro mne bylo bolavé třeba jen vidět jeho písmo v nějaké písemnosti. Připomnělo mi, že už tady není. Až deset let po jeho smrti jsem požádal první archivy, abych mohl nahlédnout do jeho spisů. Chtěl jsem si potvrdit jeho domněnky, protože on sám samozřejmě za socialismu nikdy nedostal možnost do těchto dokumentů nahlédnout. Měl podezření na některé lidi, že ho sledují, to mu naznačovali při výslechu. Ale někdy to byla lživá taktika StB, aby lidi znejistili a znepřátelili mezi sebou, aby si nedůvěřovali, podezírali se navzájem.

Takže kolem roku 2000 jsem začal sbírat informace, a protože se tatínek jako syn důstojníka, který se stěhoval po celé republice, narodil na Slovensku, a v období rozdělení federace se rozdělily i archivní materiály podle místa narození dotyčných, vypravil jsem se až do archivu vězeňské služby Leopoldov. A shodou okolností mi tehdejší ředitel archivu ukázal složku prezidenta Gustáva Husáka, kterou tam měl v trezoru. V tatínkově spisu jsem našel i kopii jeho otisků prstů. U politických

všech pěti, u obyčejných zlodějů stačil jen palec. Jednou mi to tatka vyprávěl, že se ho zkušební spolupůvní ptali, jestli „hrál na klarinet“ – věděli, jak to chodí. Prostě politickým vězňům se věnovali se vši vervou.

Jak dlouho trvalo věznění tatínka?

Tatínek strávil léta vězení v lágrech na Příbramsku a Jáchymovsku. V roce 1960 byla veliká amnestie, velkou část politických vězňů propustili. Dagmar Šimkovou ne. Pořád byla hrdá, nepoddajná. Takže ji při žádné z amnestií nepustili. Tatku ano, ale hned ho začali znovu sledovat, založili na něj spis, který nazvali „Fanatik“ a znovu ho brzy zatkl, tentokrát za poslušání zahraničního rozhlasu. To zas byla metoda jak za gestapáků – odsouzen za to, že se údajně utvrzoval v tom, že dojde ke změně poměrů ve státě. V konečném úhrnu dostal dalších 7,5 roku. Veškeré žádosti o milost, revize procesu, podávaných tatínkem nebo jeho rodiči, zůstaly samozřejmě bez odezvy a bez šance.

Byla to opravdu strašná doba, a to bych podotkl, že dávno nebyla padesátá léta. Hlavně, že tehdy režim poukazoval na nespravedlivost kapitalistického režimu. Sám zničil životy tisíců lidí a jejich rodin, a využíval k tomu nenávisti a závisti vzbuzované v lidových masách. Sice už nepopravovali, ale nedodržovali lidská práva do posledních chvil své moci, konec politických vězňů nastal až se sametovou revolucí.

Pro nás je dnes nepředstavitelné, že bychom prošli takovým utrpením a brutalitou. Žijeme v rozmazleném světě. Dřívější generace musely dospět dřív, život se s nimi mnohdy opravdu nemazlil.

Pravda je, že máme pocit, jakoby dnes mladí řešili jenom banality, poslední typ mobilu, filmy, volný čas. Učím dějepis, a tak jezdím se studenty například na exkurze do Osvětimi. Jejich zpočátku bezstarostné povídání a sledování mobilů končí v momentě, kdy poprvé uvidí ostatné dráty kolem tohoto nacistického vyhlazovacího tábora. Pak vše v autobuse najednou ztichne a ve chvíli, kdy vystoupíme v koncentračním táboře, chybí slova. Začínají si uvědomovat realitu a hodnotový žebříček. Na čem opravdu záleží, když jde o život.

Tatínek měl tedy mladý život přerván vězněním. Kolik mu bylo let, když se vrátil na svobodu a mohl začít budovat svůj osobní život?

Když jsem se narodil, bylo mu 43 let, což v době sedmdesátých let bylo hodně neobvyklé. Tehdy se zakládaly rodiny hned po dvacítce. Pro Dagmar jako ženu věznění znamenalo promarnění času, kdy se mohla vdát a mít děti, svobodně plánovat svůj život. Tatínek se snažil všechno dohnat, a nakonec měl čtyři

syny, velkou rodinu. Bohužel měl podlomené zdraví. Uranové lágry a stres, který zažil, mu výrazně zkrátily život. Dožil se jenom 62 let.

Ono se řekne 14 let věznění, ale představme si jen jeden den práce v uranovém dole, v němž pro tyhle lidi nebyla žádná ochrana, spíš naopak. Pořád na hraně přežití, vedle nich skuteční zločinci, vrazi, sadisté, kteří byli naopak ponoukáni, aby to „politickým“ ještě víc znesnadnili. To bylo doslova peklo, a tak si samozřejmě uvědomíte tu hrůzu, že tohle prožil váš nejbližší člověk, o kterém víte, že byl hodný, charakterní a bezúhonný. Generace, která zažila čas první republiky jako dítě, vzápětí chudobu a špatné časy II. světové války, pak pouhé tři roky a komunistický převrat! Nemohlo se cestovat, svobodně žít. Vlastně celý svůj život prožili v nesvobodě.

Měli bychom si víc uvědomovat, jaký život můžeme žít dnes. Nepříjemnosti, které máme, jsou v porovnání s tehdejší dobou nicotné. Člověka bohužel děsí, kolik udavačů v Česku bylo za války i v době socialismu. A koneckonců i dnes jakoby chyběla empatie, svědomí, sociální citění docela podstatnému procentu populace.

Snažil jsem se to říct jednou větou v knize: *Ani odstraněním totality zlo nevyumizí*. To jenom skrytě čeká na svou příležitost. Z toho všeho a z těch příběhů, jako učitel dějepisu vím, že nakonec dobro vždycky zvítězí. Ale otázka je za jakou cenu, a také nikdy to není vyhrané navždy. A měřeno časem a délkou lidského života si musíme přiznat, že dobro či spravedlnost zvítězí, ale my už u toho nemusíme být.

Tatínek a lidé kolem Dagmar Šimkové to pocítili na vlastní kůži. Dagmar emigrovala a tatku pamatují pouze v dělnických profesích, a to ho ještě často zvali na výslech, aby mu připomněli, že je a už zůstane pod dohledem. Dagmar propustili po 14 letech v roce 1966 a okamžitě ji začali znovu sledovat. V roce 1968 přijely tanky a ona 14 dní poté s maminkou odešla. Přestože měla sestru v Austrálii už dlouho usazenou, nebylo to jednoduché se tam dostat, a její maminka bohužel vytržení z kořenů nesla těžce a po roce zemřela. Takže rány osudu pokračovaly. Ale chci říct i tohle: Než odjela, naposled se s mým tatínkem setkali před Bílou růží v Písku, kam chodívali tancovat. A objali se s vědomím, že už se nikdy neuvidí. Dnešní člověk nemá takhle nastavenou úvahu, že už... nikdy! se do vlasti nebude moci vrátit.

Zjistil jste také, kdo na vašeho tatínka donášel?

Ještě v roce 1979 proběhly prověrky na jeho pracovišti, s cílem získat důvěrníka, který ho bude sledovat a hlásit zjišťování politických zájmů, osobních styků. Prověřovali nasazení techniky do bytu sledovaného, to znamená štenice na odposlouchávání. A to všechno

kolem obyčejného člověka z malého města, v letech, kdy v republice panoval normalizační klid, člověka, který kromě svých osobních názorů a poslušání zahraničního rozhlasu nebyl nijak nebezpečný socialistickému zřízení.

Dešifroval jsem i jednoho z blízkých přátel, agenta, který na našeho tatku donášel. Cituji ze spisu: „Tajný spolupracovník má u sledovaného plnou důvěru. Krycí jméno Emil, vlastním jménem Stanislav Dvořák. Schůzky budou kontrolovány sledovací technikou, rozhovor nahráván.“ Použilo se odposlouchávací zařízení zašité v saku. Při návštěvě „rodinný přítel“ už jen zmáčkne knoflík a nahrávalo se v opodál zaparkovaném nenápadném autě na kotouče magnetofonu.

Je těžké vzpomínat, naši brali ty lidi za rodinné přátele. Chodili k nám na návštěvy, nás kluky chovali na klíně, a přitom věděli, že nejen jemu, ale celé rodině ubližují. Vzpomínám třeba na dopis Dvořákových, kde našim psali: *Těšíme se na další návštěvu, pohlad' za nás děti po hlavičkách*. Zpětně se oťesete hnusem. Naši měli v té době malé děti, batolata. Tatínek dvakrát vězněný, pokud připravovali další zatčení, myslím, že by to už potřetí nepřežil.

Jak si to ti lidé srovnali se svým svědomím?

Bylo to i o tom, že za to měli slušný přivýdělek. Navíc mohli vyjždět třeba i do zahraničí, do západního Německa, ale měli v tom vždy i úkol, oslovit tam nějaké emigranty, získat informace.

Tady chci říct jednu věc. My jsme si s panem Měšťanem mysleli, že když se někdo stal spolupracovníkem StB, tak jim podepsal nějaký předtiskový formulář, například s textem „*zavazuji se ke spolupráci, jsem si vědom, že se jedná o utajované informace...*“, podpis a hotovo. Nikoli, bylo to šité na míru a připomínalo ďábelský úpis. Našli jsme v archivech, že dotyčný musel naformulovat a vlastnoručně sepsat „žádost“ aby se mohl stát spolupracovníkem. V tomto případě téměř poniženou prosbu: „*Vzhledem k rozhovorům s příslušníky ministerstva vnitra jsem přišel k názoru, že bych mohl být platným pomocníkem při odhalování nepřátelské činnosti proti ČSSR. Z tohoto důvodu žádám, aby mi byla umožněna spolupráce s orgány STB. V případě kladného vyřízení se vynasnažím, aby spolupráce byla plodná a přinesla celé naší společnosti kladné výsledky.* České Budějovice 7. 11. 1973, Dvořák Stanislav.“

A oni už díky tomu měli takového člověka nadosmrti v hrsti, aby nemohl tvrdit, že mu něco podstrčili k podpisu. Takže člověk nahlédl v archivu do těchto propracovaných metod detailně.

Při besedě nad knihou v Písku jsem ukázal „Emilovu“ zprávu, že Oto Sekyrka je stále nepřítel socialistického zřízení protože – nečekaně – prohlašuje vstup sovětských vojsk za okupaci...

Dokázal tatínek mluvit o tom, co se s ním ve vězení dělo, neuzavřel ty útrapy v sobě?

Snažil se mi sdělit, oč šlo, třeba když jsme byli spolu na rybách. Jezdili jsme na Blanici na úhoře. Já dospíval v osmdesátých letech a v té době se na scéně objevil Gorbačov s Přestavbou. Poměry díky tomu začaly tát, a tatka začal doufat, že jeho synové budou moci studovat, protože to byla samozřejmě jedna z věcí, se kterou se mu estébáci vysmívali do očí. Aby nepočítal s tím, že jeho synové vystudují. Mně bylo 17, poslouchali jsme na rybách z tranzistoráku Hlas Ameriky a já se samozřejmě nejvíc těšil na závěr vysílání, kdy byla hitparáda a zpívala Madonna, usmívá se Antonín Sekyrka. Ale ano, samozřejmě jsem pochopil, že tamější zprávy ukazují události u nás v opačném pohledu. Už jako malý kluk jsem tatínka slyšel vyprávět, jak museli ležet v noci na zádech, světlo jim svítilo do očí, a jaký měli hlad. Tak strašný, že se projevoval i halucinacemi.

Moji rodiče už nežijí, a nemohu jim poděkovat, ale zpětně si uvědomuji, jak nám vytvořili pěkné dětství. Snažili se zajistit naši elementární existenci a udržet nás v pocitu bezpečí. I když si pamatuji na mé občasné pochyby. Když jsem chodil do školky, paní učitelka nám před spaním četla o Leninovi – jak měl rád děti, jaký byl hodný a dokonalý člověk. A tak my děti jsme ho milovaly. Čuk a Gek byla ve škole naše první knížka a ta se nám taky líbila. A tehdy jednou jsem šel s tatínkem večerním Pískem, všude visely velké říjnové politické plakáty a já celý šťastný: Tati, tati, podívej se, soudruh Lenin! Tatka si neuvědomil, že v tu chvíli mluví s pětiletým dítětem, a jen utrousil: *No, to byl taky pěkný gauner*. A ve mně se to trošku popralo, tatínek, autorita, ale paní učitelka také, v té chvíli mi možná poprvé došlo, že jsem z trochu jiné rodiny. Žili jsme v našem rodinném domě, v jehož části bydlel nasazený nájemník, samozřejmě kovaný soudruh, kterého nám tam schválně nastěhovali. Když naši chtěli získat tu

část svého domu zpátky, museli si ji vykoupit a zadlužit se. Nejezdili jsme k Balatonu jako ostatní rodiny, ale koupat se k Otavě. Žili jsme skromně, tehdy mi připadaly panelákové byty mých spolužáků jako luxusní bydlení.

Ale časem mi došly všechny souvislosti, mých rodičů si vážím. A pochopil jsem, proč si tatínek nezažádal o výmaz z rejstříku trestů. Chtěl si ponechat důkaz krivdy, které se na něm dopustili.

Sepsal tatínek nějaké paměti? Z opravdových příběhů lidí se učí dějepis vlastně nejlíp a srozumitelně.

Chtěl, ale už to bohužel nestihl. Byl tak pohlcen děním po listopadu 1989, že na to neměl myšlenky, což je škoda. Na druhou stranu jsem šťastný, že zažil vyvrcholení a konec socialismu, protože toho se mnozí z jeho přátel nedočkali. Řada z nich umírala předčasně s podlomeným zdravím, s rakovinami zaviněnými pobytem v uranových dolech. Psal do novin, Václav Havel mu udělil vyznamenání, znovu se mohl setkat s Dagmar Šimkovou... Ale postupně prošel čtyřmi infarkty, měl výduť na srdci. Dnes by se to možná dalo líp léčit...

Jsem rád, že jsem jeho příběh mohl zaznamenat. Jsem vděčný za nečekané setkání s Janem Měšťanem, kdy naprostou náhodou jsme se potkali a oslovili v Písku právě u domu Dagmar Šimové. To propojení mezi námi dalo vzniknout knížce tatínkova příběhu s využitím archivních materiálů, důkazů, které jsou podrobné a velmi výmluvné. Dokreslují dobu, jakou jsme prošli, události, jaké zažívali naši rodiče a prarodiče. Ten příběh má prvky dramatu, určitě by se podle něj dal natočit napínavý film, navíc s charakterními postavami, které známe a byly nám blízké... A díky archivům jsme odkryli i ty záporné postavy, které beze stopy špatného svědomí měly na rukou doslova krev svých spoluobčanů.

Je to jak partitura, každý tu má svůj hlas, ti neznámí, i propojení s Josefem Hasilem,

známém nám všem. Skládá se to jako mozaika. Podobných případů se událo tisíce. Tatka byl době normalizace v utajovaném kontaktu s budoucím kardinálem Miloslavem Vlkem, a pak už ho jako kardinála vítal v Písku. To všechno jsou neuvěřitelné životní momenty. Jihočeský kraj, řekl bych, byl v období tatínkova mládí takový výbojný, souviselo to s tím, že sousedíme s Rakouskem a Německem, že převaděčství a snaha o překročení hranic se u nás koncentrovala, vedly tudy cesty lidí přes Šumavu za svobodným životem... Kurýři, převaděči, lidi, kteří pomáhali uprchlíkům aspoň přespát, než přešli čáru. Dobrodružných příběhů se tady odehrálo dost. V konfrontaci s dnešní dobou, která je relativně bezpečná a bezstarostná. Snažil jsem se na příběhu lidí z malého okresního města ukázat, jakým způsobem režim ničil osudy lidí i v místě, kde se vzájemně znali, kde nebyla anonymita velkého města...

Antonín Sekyrka s maminkou a tatínkem

STÁTNÍ BEZPEČNOST

(zkratka StB, hovorově estébáci, slovensky Štátna bezpečnosť, ŠtB) byla československá politická policie, zpravodajská služba, která byla ihned od svého vzniku v roce 1945 pod kontrolou KSČ, díky obsazení Ministerstva vnitra ministrem Václavem Noskem, a sloužila k ovládnutí mocenských pozic a likvidaci protivníků komunistického režimu. Vznikla 30. června 1945 jako jedna z neuniformovaných složek Sboru národní bezpečnosti (SNB). Po roce 1948 byla jedním z hlavních nástrojů komunistického teroru. Zanikla rozkazem ministra vnitra Richarda Sachera 15. února 1990 a některé její úlohy převzal nově vzniklý Úřad pro ochranu ústavy a demokracie FMV.

Podle řady autorů, odborníků i vyšetřovatelů zločinů StB (např. Pillerova komise, Antonín Kratochvíl, Karel Kaplan) byli vyšetřovatelé StB (zejména v období největšího teroru) v drtivé většině lidé bez zkušeností a schopností,

kterí neuznávali anebo neznali zákony a jedinou autoritou pro ně byla strana a její přání. Nedostatků důkazů i vlastních schopností nahrazovali krutými metodami výsledků. Někteří autoři srovnávají StB s gestapem (např. Antonín Kratochvíl, Vladimír Škutina, Artur London), někteří pak podotýkají, že gestapu šlo více o „skutečné viníky“. Podobně hovořil i bývalý příslušník StB z 50. let Miloš Kocman. Podle bývalého disidenta Petra Plácáka se příslušníci StB nestávali lidé z ideologických důvodů, ale proto, že toužili po moci nebo kariéře. Pokud vstoupili do KSČ, udělali to kvůli kariérnímu postupu či získání dalších výhod.

Bývalí příslušníci StB, pokud sloužili u policie i po roce 1990, navíc ke svým normálním důchodům pobírají i pravidelné měsíční renty, jejichž výše začíná na deseti tisících korunách, ovšem výjimkou nejsou ani mnohem vyšší částky.

zdroj: wikipedia

HLÍDÁNÍ DĚTÍ? MONTESSORI JESLE „BATOLATA V POHYBU“ NABÍZEJÍ MNOHEM VÍC!

Podnětné prostředí s řadou atraktivních pomůcek, které upoutají pozornost dětí, a zároveň místo, kde se rozvíjejí a inspirují nejen ti nejmenší, ale i jejich rodiče. Kurz „Montessori dílničky“ je pak o individuálním přístupu, má za cíl seznámit veřejnost s Montessori pedagogikou a poskytuje rodičům cenné rady, jak budovat kvalitní vztah se svými dětmi. Více nám prozradila Karla Peldová.

SEZNAMTE SE – BALOTATA V POHYBU

Montessori jesle „Batolata v pohybu“ jste otevřeli v první polovině loňského roku. Jak hodnotíte rozjezd projektu a kam se od té doby posunul?

Otevřením jeslí jsme reagovali na rostoucí zájem jak o Montessori pedagogiku, tak o jesle jako takové – je to trend, který se po mnoha letech vrací. Pro jesle jsme využili a speciálně vybavili náš prostor v Hluboké-Zámostí. Zájemci postupně přibývají, od otevření se nám podařilo navýšit kapacitu jeslí a prodloužit provozní dobu. Aktuálně máme tři průvodkyně, které pod asociací Montessori ČR absolvovaly specializovaný diplomový kurz zaměřený přímo na děti ve věku 0–3 roky. S dětmi si všechny tři dámy báječně rozumí a s každým nováčkem zvládají navázat příjemný a vřelý vztah.

Lze Batolata v pohybu chápat jako přípravku na vaši sportovní Montessori školkou Děti v pohybu, která přijímá děti od tří let?

Dá se to tak říci. Pokud se rodiče později rozhodnou, že mají zájem i o naši školkou, dítě již bude znát Montessori principy a snáze se na nové prostředí adaptuje. Společnými rysy obou našich projektů je nejen osvědčená Montessori pedagogika, ale i důraz na sport a zdravý pohyb. Rozvíjíme pozitivní vztah dětí ke sportovním aktivitám, byť u těch nejmenších se jedná o velmi zjednodušenou formu disciplín. Jelikož je kapacita školky „Děti v pohybu“ omezená, určitě chceme v budoucnu přednostně nabízet volná místa našim pravidelným klientům z jeslí.

Jak vypadá běžný den „batolat v pohybu“? Máme otevřeno v čase 7.00–13.00 hodin a jsme

k dispozici každý pracovní den včetně prázdnin. Je vhodné, když má dítě v rámci provozní doby možnost užít si u nás celý den, není tak ochuzeno o některé činnosti. Děti postupně vedeme k péči o prostředí, společně se staráme o rostliny a nově také o krásného chovného králíka. Pořádek udržujeme tak, že v dětech podněcujeme samostatnost – cílem je, aby vždy vrátily použité pomůcky na své místo a uklidily po sobě případný nepořádek.

Pravidelně zařazujeme relaxační cvičení na elipse, kde se děti učí tichu, míru a rovnováze, na pořadu běžného dne jsou základy gymnastiky a tance, protahování, zpívanky a podpora komunikačních dovedností. Během letošního roku bude dokončena přístavba budovy s tělocvičnou a učebnou, kde budou probíhat i individuální logopedické konzultace. A samozřejmě rádi trávíme čas na čerstvém vzduchu – chodíme na procházky a využíváme hřiště u řeky. Nejmenší členy skupiny mohou průvodkyně vozit v kočárku.

A co občerstvení? V řadě jeslí a provozoven, které inzerují hlídání dětí, je potřeba děti vybavit vlastní svačinou z domova...

Klasické svačiny v přesně stanovený čas, které si pamatuje ze školky řada z nás, sice nevedeme. Ale nouze o jídlo u nás rozhodně není! Batolata v pohybu se již od rána mohou stravovat formou švédského stolu – každé dítě se dojde občerstvit dle vlastní potřeby a vybere si svačinu dle vlastní chuti. K mání jsou kvalitní potraviny, mezi kterými nechybí čerstvé ovoce a mléčné výrobky. Není nic neobvyklého, že již dvouleté děti si u nás dokážou přichystat toust, který si samy namažou pomazánkou a po jídle

po sobě uklidí použité nádobí. I v souvislosti se stravováním totiž vedeme děti k samostatnosti. Průvodkyně mají nad stravováním kontrolu a vhodně koordinují načasování s ohledem na plánované pohybové aktivity, před polednem je pak pro děti připravena obědová polévka. V případě potravinových intolerancí na základě přání rodiče rádi zohledníme nabídku vhodných potravin.

NADSTANDARDNÍ PŘÍSTUP PRAKTICKY PRO KAŽDÉHO

Co musí děti splňovat a jak poznám, zda jsou vaše jesle vhodné i pro mého potomka?

Montessori vzdělání je vhodné pro každého a totéž platí o našich jeslích. Nejsme uzavřené sdružení pro mimořádně nadané jedince, přijímáme děti od 12 měsíců do tří let. U těch mladších je počítáno s tím, že stále používají plenky a příliš toho nenamluví. Je ovšem vhodné, když už děti ovládají chůzi bez dopomoci. Pokud děti nejsou na přítomnost cizích osob zvyklé, je právě návštěva jeslí vhodným způsobem, jak se socializovat. Naše jesle a školkou navštěvují nejen české, ale i německy a švédsky mluvící děti. Navázat přátelství s kamarádem z jiné kultury je tak nejen obohacující, ale i velmi snadné.

V médiích proběhla informace, že Ministerstvo práce a sociálních věcí v současné době finančně podporuje vznik dětských skupin pro děti ve věku 1–3 roky. Týká se to i vašich jeslí?

Ano, vyřídili jsme veškerou administrativu, díky které můžeme naše služby poskytovat za poměrně dostupnou cenu. Nováčky a nepravidelní zájemci jistě ocení možnost jednorázové návštěvy, která vychází na 450 Kč/den. Aktuální vytížení zjistíte na našem telefonním čísle, kde

si lze rovnou sjednat rezervaci. Pro děti, které chtějí naše jesle navštěvovat pravidelněji, nabízíme měsíční školkovnou za 4.000 Kč. Troufám si říci, že je to opravdu příznivá varianta – pokud u nás dítě stráví každý pracovní den v měsíci, může jedna návštěva vyjít na necelých 180 Kč. Nyní na přelomu ledna a února 2022 máme ještě čtyři volná místa pro děti, které k nám mohou docházet na bázi tohoto pravidelného režimu. Stravné ve výši 50 Kč pak rodiče hradí pouze za ty dny, které skutečně jejich děti využijí.

ŠTASTNÁ MATKA = ŠTASTNÉ DÍTĚ

Tradiční učebnice vývojové psychologie hlásají, že první roky dítěte jsou pro jeho osobnost klíčové, a proto by mělo co nejvíce času trávit v těsném kontaktu s matkou. Nemohou zlé jazyky oprávněně tvrdit, že umístit roční dítě do jeslí rovná se zanedbávání výchovy? Nemůže mít pravidelná docházka do jeslí skutečně negativní dopad na vývojové procesy dítěte?

Zlé jazyky mohou samozřejmě tvrdit leccos, souhlasím i s mnoha tvrzeními, které tradiční psychologické příručky publikovaly. Ovšem rozhodně nesouhlasím s názorem, že matka, jejíž dítě od dvanácti měsíců věku pravidelně navštěvuje jesle, je špatná matka. Příznějme si, že již nežijeme v době, kdy téměř jedinou úlohou ženy je péče o domácnost a rodinu. I dámy na mateřské dovolené potřebují čas pro sebe, na povinnosti nebo na kontakt s profesním světem, který si před založením rodiny pečlivě budovaly. Pokud se matka rozhodne, že tyto aktivity bude směřovat do dopoledních hodin, během kterých dopřeje dítěti prostřednictvím jeslí reálné zážitky namísto toho, aby jej uvrhla do umělého virtuálního světa pohádek a tabletů, je to ve výsledku výhra pro obě strany. A ve zbytku dne stále zbývá spousta času na budování vzájemných vztahů a na rodinný život.

U dětí, které nás navštěvují pravidelněji, navíc již po pár týdnech pozorujeme nepřehlédnutelný pokrok v jejich rozvoji. Jsme na tyto výsledky hrdí a je pro nás velmi příjemnou odměnou slyšet vděčná slova rodičů, kteří tyto změny registrují a dokáží je ocenit pochvalou!

MONTESSORI DÍLNIČKY UVEDOU RODIČE I DĚTI DO PŘÍBĚHU

Po Vánocích jste zahájili další kurz s názvem „Montessori dílničky“, který má rodiče a jejich nejmenší seznámit s tím, jak v jeslích pracujete. Kdy přesně kurz probíhá a je možné jej navštívit i jednorázově?

Jsme si vědomi toho, že pro nemalou část rodičů je téma Montessori stále abstraktním pojmem. Proto je kurz určen širší veřejnosti, posláním je představit účastníkům základy naší filozofie, metod a postupů. Na výběr je v každém týdnu ze dvou termínů, délka kurzu je stanovena na deset týdnů, kurz probíhá v čase 14.00–15.30 h. Dílničky jsou strukturované do několika okruhů, nicméně je lze navštěvovat v libovolné četnosti.

Má kurz hodně společného s běžnou docházkou dítěte do jeslí? Dá se obojí kombinovat?

Ano, i zde funguje vše na principu spojených nádob. Montessori dílničky rozhodně doporučuji všem, kteří v budoucnu uvažují o docházce do našich jeslí nebo do školky. Kurz jim pomůže přesvědčit se na vlastní kůži, že je pro ně pokračování v prostředí Montessori vhodné. Nebo zjistit, zda jejich předsudky a očekávání byly oprávněné. Díky přítomnosti rodiče je navíc pro dítě adaptace na nové prostředí a tváře mnohem snazší. Batole se lépe spřátelí s osobou, která se možná v budoucnu stane každodenní průvodkyní na jeho cestě za poznáním.

Je kromě kurzovního potřeba počítat s dalšími náklady, například na pořízení pomůcek?

Během kurzu používáme nejrůznější vybavení, které je v jeslích k dispozici. Od rodičů se očekává pouze dobrá nálada a ochota spolupracovat. Není vyžadována žádná investice do speciálních pomůcek ani materiálů. Aktuální kurz dílniček pokračuje do poloviny března, za celý tým se těším na vaši návštěvu!

Rezervace na 777 147 740.

Více na www.hlubokavpohybu.cz

foto: archiv spolku;

autor dvojstrany: Aleš Dokulil

„PODPORUJEME JEDINEČNOST DĚTÍ OD SAMÉHO POČÁTKU!“

Vše, co si dítě osvojí v prvních třech letech života, je jeho součástí napořád!

Pokud si přejete vychovat citlivé, sebevědomé, zdravé a zodpovědné děti, které budou samostatně přemýšlet, budou úspěšné a snadno se zorientují ve světě, je Montessori svět právě pro vás.

Ondesete si hlavní poznatky inspirované diplomovými kurzy Montessori 0–3.

Během dílniček pomohou průvodkyně rodičům uvidět a pochopit, jak na to. Nejmenší děti fungují na speciálních frekvencích, na které se v kurzu naladíte i vy. K tomu si odnesete spoustu inspirace a konkrétních námětů.

Tvorba osobnosti začíná pochopením, aktivitami i úpravou prostředí.

Zjistěte, jak si snadno přizpůsobit svou domácnost pro nejmenší, aby se v ní snadno zorientovali a vybudovali si správné návyky. Spolu s tím jsou jesle i dílničky zaměřeny na rozvoj několika oblastí:

- **praktický život** – jak ovládnout zipy, knoflíky, oblékání, jak namazat máslo na chléb, oloupat vejce, nakrájet zeleninu, prostřít stůl a poklidit;
- **psychosenzomotika** – jak otevírat, navlékat, upevňovat, vkládat, třídít, šroubovat a prozkoumávat;
- **kommunikace a jazyk** – jak se vyjádřit slovy a objevit jejich význam, jak chápat obrazy a symboly, jak a proč pracovat s básničkami, říkadly nebo rytmem;
- **kreativní sebevyjadřování** – jak hrát s citem na hudební nástroje, tančit, vyjádřit se skrze pohyb, hudbu a výtvarnou činnost, jak tvořit, malovat, kreslit, lepit, stříhat, modelovat...

...a to vše způsobem, aby to děti bavilo!

UŽIJTE SI JARNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PLNÝ POHYBU, TVOŘENÍ I ANGLIČTINY!

Spolek Hluboká v pohybu přináší program na jarní prázdniny, které letos proběhnou v prvním březnovém týdnu. Pro děti ve věku 6–12 let je naplánována pestrá paleta aktivit, mezi kterými nebude chybět gymnastika, atletika ani zlepšování komunikačních dovedností v angličtině.

Děti si formou konverzace budou moci osvojit řadu užitečných frází, a to během nácvičky několika praktických modelových situací. Svou kreativitu uplatní a rozvinou během tvořivých činností s jarní tematikou. To vše v krásném a klidném

prostředí na břehu rybníka Bezdrev, které během školního roku poskytuje zázemí pro individuální vzdělávání dětí na úrovni první třídy ZŠ. Děti stráví čas s lektorkami Radkou Zdichovou, Anetou Zemanovou a Karlou Peldovou st.

Za zmínku stojí možnost získání **výhodné slevy ve výši 1.000 Kč**, kterou může čerpat každý registrovaný člen dětského klubu Dům v pohybu.

Podrobnosti a přihlášky na tel.: 777 147 740,

e-mail: hlubokavpohybu@gmail.com.

SPOLUŽAČKA HANIČKA

Vracím se k říjnovému Hlubockému zpravodaji z loňského roku, kde mě zaujal článek „Dětství u Židovského rybníka“ a nedá mi to, abych i já nezavzpomínala na své dětství, které bylo poznamenáno těžkými válečnými lety a tím i smutným osudem židů. Psal se rok 1935 a já jsem se chystala do 1. třídy. Žili jsme tehdy v Českých Budějovicích a v té době byla jako nejlepší základní, /tehdy obecná/ škola t. z. v. cvičná škola při učitelském ústavu v ulici Matice školské. Rodiče mě tam přihlásili, přestože jsme bydleli zprvu v Alešově, později v Jeronýmově ulici, což bylo od sídla školy poměrně vzdálené. Tentýž nápad měli i manželé Hullerovi, kteří svou dceru Hanu

přihlásili do téže školy. Bydleli na rohu ulice U tří lvů. První půl rok nás maminky do i ze školy doprovázely. Hned první školní den jsme zjistily, že máme téměř stejnou cestu a tak jsme začaly chodit společně. Hullerovi byli zámožná židovská rodina. S Haničkou jsme se sprátelily a od 1. do 4. třídy jsme spolu seděly v lavici. Byla to moje první spolužačka a kamarádka. Hanička byla hodná, veselá a hezká holčička. Její podoba se mi stále dobře vybavuje. Staly jsme se nerozlučnými kamarádkami, a když jsme začaly chodit do školy samy, prožívaly jsme na naší dlouhé cestě do školy různá dobrodružství. Občas jsem Haničku navštěvovala. Měla hezký pokojíček a spoustu hraček. Už tehdy jsem věděla, jaké nádobíčko je kóšer a které ne. Strávily jsme spolu spoustu času radostí a strastí malých školáků a vymýšlely různé nevinné darebáckiny. Stará paní Hullerová žila v malém domku na začátku Podskalí /šikmo naproti Sokolovně/. Tyto domky již dávno neexistují. Měla kočku Čindu. Na Hluboké žil také Haniččin strýc Hugo. Myslím, že bydleli v domě, kde je nyní hotel Záviš. Měli bílého chundelatého špice Bibiho.

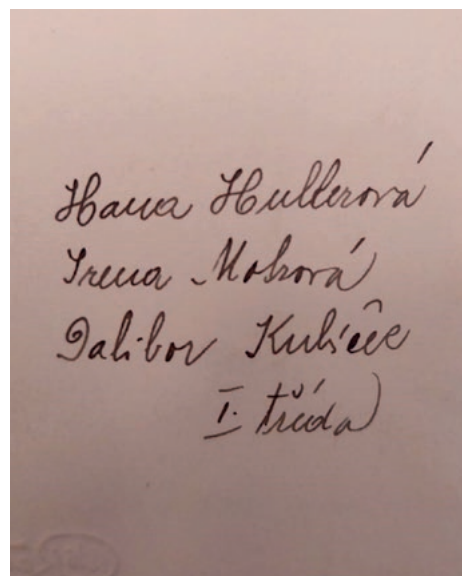
Mé dětství s Haničkou plynulo šťastně a bezstarostně až do roku 1939. To už jsme chodily do 4. třídy. Přišla okupace a naše osudy se rozdělily. Hanička, jako židovka, už nesměla chodit do normální školy a já jako poloněmecké dítě musela přestoupit do německé školy. Byl to hrozný zvrat. Pro nás s Haničkou nastalo velmi smutné období. Arijci nesměli s židy komunikovat. Bylo nám tehdy deset let, něco jsme věděly, ale nerozuměly.

Vzpomínám si, že pokud jsme se s Hullerovými potkali, přistoupili jsme k nejbližší výkladní

skříni a stojíce vedle sebe, mluvili jsme tzv. „do výkladu“, ale i to bylo nebezpečné. Udačiví byli na pozoru. Židé byli norimberskými zákony omezováni stále víc, takže už na ulici raději nevycházeli.

Nastaly transporty židů a z Českých Budějovic byl vypraven první transport, se kterým údajně odjela i Hanička s maminkou. Pan Huller se transportu nedočekal – zemřel na infarkt. Od té doby jsme o Haničce neslyšeli, i když jsme se po jejích stopách pídili. Existovaly dvě verze. Jedna byla, že Hanička po příjezdu do Terezína onemocněla tyfem a zemřela. Druhá verze byla, že se s maminkou dostaly do Osvětimi a šly do plynu.

Tak tragicky skončilo jedno dětské upřímné přátelství. Dodnes si na tu svou první spolužačku při každé příležitosti vzpomenu a nikdy na ni nezapomenu.

Za tento příspěvek děkujeme paní Ireně Stolaříkové. O tom, že období kolem II. světové války zasáhlo do osudů mnoha rodin, není pochyb. Bohužel jsme dohledali na webu holocaust potvrzení nejen Haniččiny smrti, ale i jejích příbuzných, všichni v době před deportací žili na Hluboké.

Autorka příspěvku, paní Irena, se za svobodna jmenovala Motzová. Narodila se v červnu roku 1929. Pochází ze smíšeného manželství, tatínek byl Němec a maminka Češka. Po zakončení povinné školní docházky vystudovala Obchodní akademii Dr. Edwarda Beneše v Budějovicích a roku 1948 tam odmaturovala. Po maturitě pracovala jako účetní v Praze. V roce 1950 složila univerzitní zkoušku z angličtiny, v roce 1979 státní zkoušku z němčiny a v roce 1986 průvodcovskou zkoušku. Provádala se za MUDr. Stolaříka. Nyní žije jako penzistka ve Strakonici a dosud dává hodiny němčiny.

Většinu svého dětství a mládí strávila u babičky a dědy na Hluboké, měla zde hodně kamarádek a považuje se tedy za tzv. „Hlubočačku“. Mezi její koníčky patří literatura, jazyky, historie.

Hana Hullerová

Narozena 16. 4. 1929

Poslední bydliště před deportací: Hluboká nad Vltavou. Adresa/místo registrace v Protektorátu: Hluboká nad Vltavou. Doprava Akb, č. p. 92 (18. 04. 1942, České Budějovice -> Terezín). Transport A1, ne. 835 (23. 4. 1942, Terezín -> Lublin). Zavražděna, 13 let.

Gerda Hullerová

Narozena 26. 7. 1915

Poslední bydliště před deportací: Hluboká nad Vltavou. Adresa/místo registrace v Protektorátu: Hluboká nad Vltavou. Doprava Akb, č. p. 95 (18. 04. 1942, České Budějovice -> Terezín). Transport An, ne. 885 (25. 4. 1942, Terezín -> Varšava). Zavražděna, 27 let.

Hugo Huller. Narozen 13. 6. 1894; zavražděn 23. 07. 1942 Majdanek.

Leopold Huller. Narozen 15. 6. 1884. Zavražděn.

Rudolf Huller. Narozen 6. 4. 1890. Zavražděn 10. 09. 1942 Majdanek.

Truda Hullerová. Narozen 30. 7. 1906. Zavražděna.

<https://www.holocaust.cz>

„KDO MALUJE KVĚTINU, NEMALUJE JEJÍ VŮŇI.“

V galerii NAGA je to ale jinak. Právě tady zahájili prodej parfémů IMPERIO! Parfémy vyrábějí zaměstnanci ze sociálního podniku Recourse a vybrat je možné z 10 vůní: 5 dámských, 3 pánských a 2 unisex, různého obsahu flakónů ve čtyřech velikostech. Prémiové parfémy vynikají zvýšenou koncentrací přírodních vonných esenci, díky kterým jsou intenzivnější a trvanlivější.

Paní Ivany Jačkové jsme se zeptali na recept, jak se to tak přihodí, že galeristé stvoří parfém...

„Spolupracujeme s člověkem, který v tomto oboru vzdělal ve Francii a navrhl nám to nejdůležitější: kombinaci vonných kompozic. Následovalo vybavení laboratoře, máme ji přímo v galerii – můžete nahlédnout přes skleněnou stěnu... Tam probíhají ty správné procesy, a protože jsme byli poučeni, že i parfém se musí nechat uzrát, čekáme po dobu nejméně 3 – 4 týdnů. Přímo v galerii máme plničku, pertlovačku a baličku. Protože je samozřejmě důležitá cesta, aby se parfém dostal z velké nádoby, kde vznikl, do flakonu – naše pracovnice s ním pracují v ochranném plášti, rukavicích, síťce na vlasy a dodržují přísnou čistotu. Po uzavření flakonu se ještě navleče krycí kroužek, a pak už vystavíme flakonky v galerii a těšíme se z vlastní značky parfému tady na Hluboké. A samozřejmě se těšíme, že najdou své obdivovatele a budou zákazníkům vonět. Parfémy chceme také nabízet firmám, které hledají originální dárky pro klienty. Mohou si flakonky personifikovat svým názvem a logem své firmy.“

Parfémy jsou k dispozici ve větším balení i v menším balení do kabelky, na výběr je také z různé intenzity vůně.

Parfémy se obvykle prodávají s koncentrací 20 – 30% vonných kompozic. Mají tedy větší intenzitu než toaletní voda, vůně tak zůstává s vámi po delší

dobu. Pokud je nejdražší esence v parfému v ještě silnější koncentraci, 35% jako zdejší produkce, ocitne se už na procentuální úrovni Chanelu a Dioru.

Jméno značky parfému z Hluboké zní Imperio – přeloženo z italštiny znamená vladařství či císařství. Pro Hlubokou, které vévodí sebevědomý zámek, se hodí. A je to i mezinárodně srozumitelné slovo.

Obsah flakonků parfémů se liší i barvou, ale nejde o žádné přibarvení, barva záleží pouze na obsahu vonných kompozic.

Nadační galerie NAGA je projektem sociálního podniku Recourse, s. r. o. z Hluboké nad Vltavou. Smyslem provozu Nadační galerie je podpora lidí se zdravotním handicapem. Kromě výstavy je v možné si v galerii zakoupit originální výrobky sociálních podniků z jižních Čech. Veškerý výtěžek galerie podporuje sociální projekty se zaměřením na zapojení lidí se zdravotním handicapem do běžného i pracovního života.

Parfém je obecné označení směsi esenciálních olejů a dalších aromatických látek. Má za úkol vydávat specifickou a příjemnou vůni. Jeho užitím lze u lidí vyvolávat různé pocity a touhy či podtrhnout módní charakter nositele. Slouží k překrytí pachu a to nejen u lidí.

Slovo parfém je odvozeno z latiny (perfumare neboli „prokouřit“, tak jako například kadidlo provoní místnost). V češtině se běžně používá ve významu voňavka nebo vůně. V užším významu označuje vonné přípravky s nejvyšší koncentrací vonné látky.

Parfém je vůbec nejintenzivnější vůně, která je na trhu k dispozici. Podíl vonných látek je 20–40 %. Vůně trvá 6–8 hodin.

EDP neboli Eau de Parfum, česky též parfémovaná voda (toaletní parfém). Podíl vonných látek je 15–20 %. Vůně trvá 4–5 hodin.

EDT neboli Eau de Toilette, česky též toaletní voda. Podíl vonných látek je 5–15 %. Trvá 2–3 hodiny.

EDC neboli Eau de Cologne. Podíl vonných látek je 2–4 %; Trvá do 2 hodin.

Zásady užívání – při aplikaci na pokožku je zvykem vybírat dobře prokvená místa – například oblasti za ušima, na krku, mezi prsy, na loketních a kolenních důlcích, na zápěstí. Toto pravidlo však nelze brát jako dogma a vhodnou aplikaci je nutné vyzkoušet. U silnějších (orientálních) vůní stačí několik kapek na zápěstí, svěží vůně vyžadují důkladnější aplikaci. Záleží také na individuálních preferencích – množství, které vyhovuje jednomu člověku, může jiného obtěžovat.

Mnohé vůně voní jinak na kůži a jinak na oblečení; zpravidla čím lehčí (svěžejší) vůně, tím lépe vynikne na oblečení a naopak. Jak se bude vůně chovat na oblečení, napoví zkouška na testovacím papíru.

Při „nošení“ parfému by se mělo dbát na to, aby nikdo z okolí nebyl vůní obtěžován. Zlaté pravidlo říká, že méně je více. V horkých dnech je lepší preferovat nekonfliktní, svěží vůně.

Trvanlivost parfémů je různá, některé složky podléhají rychle zkáze a parfém se během několika měsíců výrazně změní. Některé parfémy však při správném skladování vydrží desítky let. Nejnebezpečnější je světlo, flakon by proto neměl být vystaven dennímu ani intenzivnímu umělému světlu (jako ochrana stačí původní krabička) a vysokým teplotám. Je-li vůně vystavena působení světla, mění se zpravidla barva tekutiny na tmavší odstín, později se kolem uzávěru usazuje pryskyřičný prstenec. Jako první se kazí svrchní tóny, i takový parfém však často lze používat – po rozvonnění a vyprchání svrchních tónů se objeví jeho původní podoba.

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

4.2. MOONFALL

pátek

Mezi spoustou hrozeb, které na Zemi můžou přijít z vesmíru, je Měsíc pravděpodobně tím posledním, čeho bychom se obávali. Nemohli jsme se mylit víc...

akční/scifi (USA), 124 minut **T**

5.2. MIMOŘÁDNÁ UDÁLOST

sobota

Jak byste se chovali, kdybyste jeli ve vlaku, který nikdo neřídí? Odpověď na tuto otázku hledá Jiří Havelka, režisér a scenárista diváckého hitu Vlastníci, ve svém dalším filmu, komedii Mimořádná událost. „Názvem si nadbíháme, ale samozřejmě doufám, že ano, že to bude pro diváky mimořádný zážitek v mnoha ohledech,“ říká o svém filmu Jiří Havelka.

komedie (ČR), 102 minut **D**

11.2. VEM SI MĚ

pátek

Ona je slavná popová zpěvačka, on je obyčejný učitel matematiky. Vzali se, aniž se předtím znali, za hodně bizarních okolností. Jennifer Lopez a Owen Wilson vám přesto v romanci Vem si mě budou chtít dokázat, že když jde o lásku, nic není nemožné.

romantický (USA), 112 minut **T** **12+**

12.2. SRDCE NA DLANI

sobota

Komedie od tvůrců hitu ŽENY V BĚHU. Lásky se na věk nebo na místo neohlíží. Nikdy nevíme, kdy a kde nás potká. Můžeme se zamilovat ve školce, v důchodu, na ulici, v parku. Kdykoliv a kdekoliv.

komedie (ČR), 95 minut **D**

18.2. V LÉTĚ TI ŘEKNU, JAK SE MÁM

pátek

Komedie na motivy bestselleru Evity Twardzik, V létě ti řeknu, jak se mám, mapuje životy party čtyřicátníků, kteří se kamarádi od dětství a dodnes se potkávají, už spolu se svými rodinami. Po letech se ale začínají objevovat tajemství, které jejich životy navždy změní.

komedie (ČR), 117 minut **D**

19.2. V LÉTĚ TI ŘEKNU, JAK SE MÁM

sobota

Komedie od tvůrců hitu ŽENY V BĚHU. Podrobnosti viz promítání 18.2.2022.

komedie (ČR), 117 minut **D**

25.2. KAREL

pátek

Celovečerní dokumentární film Karel přináší ojedinělý pohled do soukromí a do duše Karla Gotta. Renomovaná režisérka Olga Malířová Špátová natáčela s Karlem Gottem po dobu celého jednoho roku a díky jeho upřímné otevřenosti vznikl nezvykle osobní až intimní pohled na život slavného zpěváka, jaký se doposud nenaskytl.

dokument (ČR), 127 minut **D**

26.2. PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL

sobota

Film „Prvok, Šampón, Tečka a Karel“ natočil podle svého stejnojmenného knižního hitu režisér Patrik Hartl. Čtyři kamarádi vyhlásí válku proti scvrkávání varlat a proti krizi středního věku tím, že se rozhodnou plnit odvážné úkoly. Prvním z nich bude svléknout se na veřejnosti do naha...

komedie (ČR), 115 minut **D**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč

6.2. VELKÝ ČERVENÝ PES CLIFFORD

neděle

Když si ho Emily pořídila, byl Clifford malý, roztomilý a červené štěně. Přes noc se z něj ovšem stal obrovský hafan. A když říkáme obrovský, myslíme tím, že na výšku měří skoro tři metry. V malém městském bytě je takový pes hodně nepraktický. Jenže Emily ho zbožňuje a za žádnou cenu se ho nevzdá. Komedie Velký červený pes Clifford je adaptací populární dětské knížky Normana Birdwella.

rodinný/komedie (ČR), 96 minut **D**

13.2. TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2.

neděle

Příběh napraveného loupežníka Karaby, jeho odvážné dcery Aničky, trochu nešikovného prince Jakuba a dalších postav opustili tvůrci ve chvíli, kdy každá pohádka končí. Zlo bylo potrestáno, dobro zvítězilo a s ním láska Aničky a Jakuba. A po letech... Z Jakuba je král, z Aničky královna a rodina se rozrostla o zvědavou princeznu Johanku.

pohádka (ČR), 100 minut **D**

26.2. TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2.

sobota

Podrobnosti viz promítání 13.2.2022.

DALŠÍ UDÁLOSTI

16.2. CESTOPIS: MAURICIUS

středa

začátek v 17.00 hodin, sál KC PANORAMA

Vydejte se s námi za perlou Indického oceánu.

22.2. VERNISÁŽ VÝTVARNÝCH DĚL DĚTÍ 'Z BAŠTY'

úterý

začátek v 17.00 hodin, sál KC PANORAMA

Poznejte tvorbu dětí ze soukromé školy Hluboká v pohybu.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

Ve skupině MNC GROUP se staráme o to, aby naši zákazníci mohli jezdit podle svých potřeb, bezpečně, komfortně a bez starostí. Již třicet let se specializujeme na prodej a servis vozidel, v portfoliu máme značky Mercedes, BMW, Ford a Opel. Stále pracujeme na zkvalitnění našich servisů....

... a proto hledáme dobré a spolehlivé posily našich týmů na pozice:

Co budete dělat, záleží na Vašich schopnostech a značce, kterou si vyberete:

TI, CO JSOU TEPRVE NA STARTU...

- V rámci „Trainee“ programu získáte během 6–12 měsíců dovednosti, abyste mohli úspěšně začít a stoupat výš

TI, CO UŽ JSOU DÁL...

- Diagnostikování složitějších závad
- Složitější mechanické opravy, výměny celých komponentů a agregátů
- Základní programování a SCN kódování jednotek

TI, CO UŽ ODSTARTOVALI...

- Údržbové, kontrolní a seřizovací práce a jednoduchá montáž příslušenství
- Diagnostikování a opravy jednoduchých závad

TI, CO UŽ JSOU NA VRCHOLU...

- Diagnostikování pomocí osciloskopu a na CAN systémech
- Složité mechanické i elektrické opravy komponentů a agregátů
- Rozšířené programování a SCN kódování

Co potřebujete?

Být automechanik a mít svou práci rád.

Zručnost a ochotu se učit a zlepšovat.

Zvědavost a zájem o techniku a nové technologie.

Výhoda: Znalost v oboru elektro, případně vyhlášky 50.

Proč svěřit svoje dovednosti právě nám?

Stanete se pevnou součástí stabilní jihočeské skupiny firem s dlouholetou tradicí.

Jsme připraveni plně se věnovat Vašemu zaškolení a umožnit Vám co nejrychlejší zapracování.

Mzdové rozpětí je široké, nástupní plat 28.000 – 45.000,- Kč podle dovedností a zkušeností.

Výši své mzdy si určíte svým výkonem sám podle jasných a jednoduchých pravidel.

Svých lidí si vážíme a budeme s Vámi jednat fér a na rovinu.

Chopte se příležitosti pro zkušené a schopné i začínající automechaniky a ozvěte se nám! Těšíme se na Vás!

hrm@mncgroup.cz

602 171 666

www.mncgroup.cz

Věčné objekty | Sochařství ze sbírky AJG
stálá expozice ajg ve wortnerově domě
Wortnerův dům | U Černé věže 22, České Budějovice

Dvacáté století bylo dobou rozkvětu českého sochařství. Emancipace české kultury byla podmíněna poměrně velkorysým přístupem českých elit, které zažívaly především v různých obdobích první poloviny 20. století silnou ekonomickou konjunkturu, jež jim také umožnila podporovat kulturní podnikání. Kromě soukromých zakázek jednotlivců to byl zvláště stát a jeho instituce, kterým šlo o utvrzení národního povědomí a vlastní reprezentaci. V druhé polovině 20. století přebíral roli nový režim, v jehož rámci se začaly rozvíjet i neoficiální tendence. V Čechách měla zásadní úlohu výjimečně kvalitní výuka na pražské Akademii, která dala svým absolventům skvělý řemeslný základ. V kontextu této tradice se tak v českém prostředí projevuje pestrý konglomerát nejrůznějších stylů. Kolem roku 1900 v Čechách dozívá historismus a objevují se moderní podoby realismu. Svoji úlohu sehrává secese, kubismus, následovaný art decem, abstrakcí nebo civilismem. V druhé polovině 20. století logicky začne v četných mutacích převládat socialistický realismus. Na sklonku padesátých let

je to informel a abstraktní polohy, které převládají v šedesátých letech. Jako spodní proud se prosazují svobodné polohy neorealismu. Alšova jihočeská galerie je spojována hlavně se souborem středověké plastiky. Poněkud ve stínu zůstává neméně výjimečná sbírka sochařství z let 1900 – 2000, již se rozhodla v následujících letech představit jako postupně obměňovanou a doplňovanou stálou expozici. Výběr z kolekce moderního sochařství AJG nabídne každý měsíc jednu plastiku, která bude zároveň medailonem prezentována na sociálních sítích a webových stránkách galerie. Expozice se tímto bude postupně rozšiřovat o významná díla a jejím výsledkem bude prezentace více jak šedesáti uměleckých předmětů ze sbírkového fondu AJG. Na jaře 2022 uvede venkovní expozice česko-německé a německé výtvarníky – Hermann Zettlitz, Willi Knapp, či Wilhelm Wandschneider, které na terase doplní výběr realistické a abstraktní tvorby, např. Břetislav Benda a jeho figurální plastika nebo Hana Wichterlová a její abstraktní kompozice. V průběhu následujících let budou také představeni: Alena Honcová, Bedřich Stefan, Bohumil Kafka, Ellen Jilemnická, Eva Kmentová, Hugo Demartini, Jan Hendrych, Jan Štursa, Jaroslav Hladký, Josef Boháč, Josef Mařatka, Karel Dvořák, Karel Nepraš, Karel Malich, Ladislav Zív, Mary Duras, Miroslav Páral, Olbram Zoubek, Otto Gutfreund, Stanislav Kolíbal, Václav Vokálek, Vincenc Makovský, Vladimír Janoušek, Zbyněk Sekal, Zdena Fibichová a další.

David Kubec a Adam Hnojil - kurátoři stálé expozice

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR 2022

Galerie Knížecí dvůr v Hluboké nad Vltavou přináší pravidelné autorské i kolektivní výstavy převážně českých umělců. Galerie funguje již od roku 2001 a uspořádala více jak 130 výstav, na kterých se představily desítky našich i zahraničních předních umělců. Vstupuje do roku 2022, který je již dvacátou druhou výstavní sezónou.

Výstavní plán

26. 3.–28. 4. Pavel Talich – Camera obscura
30. 4.–26. 5. Lenka Vilhelmová – obrazy
28. 5.–23. 6. Mašata Michael J., Štabla Kamil, Votýpka Karel Cyril – obrazy, kresby
25. 6.–21. 7. Chiavistelli Cecilia – Strípky času
23. 7.–18. 8. Jiří Šalamoun (výstava v jednání)
20. 8.–15. 9. Josef Lorenc – plastiky
17. 9.–30. 10. Marie Hanušová – 80 (Kolektivní výstava k životnímu jubileu Marie Hanušové)

PRODEJNÍ VÝSTAVA V GALERII NAGA

Otevřeno je každý den od 12.00 do 18.00 hodin, výstava probíhá do konce března. Vystavuje Lucie Jerhotová. Autorka bydlí na Hluboké a maluje akrylovými barvami na poměrně velká plátna. Obrazy jsou hodně barevné, plné energie a oblíbeným tématem je ženské tělo. Najdou se ale i obrazy Malého prince, zvířat a podobně... Společně s ní vystavuje její přítelkyně Andrea Šuchová z Českých Budějovic, která také maluje akrylem, většinou abstraktní barevnou tvorbu v menších formátech.

Lucie Jerhotová

✉ art@lucie-jerhotova.cz
@ lucie_jerhotova
f Lucie Jerhotová art
☎ +420 602 192 282

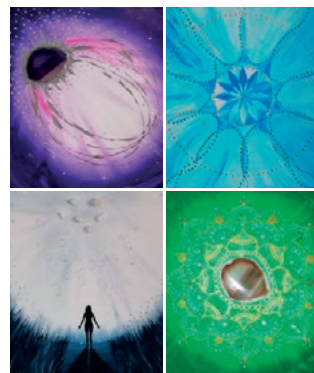

www.lucie-jerhotova.cz

Andrea Šuchová

✉ info@andreasuchova.cz
@ andyna.art
f Andyna ART
☎ +420 777 089 119

www.andreasuchova.cz

Ohlédnutí hlubockého Slavoj za jachtařskou sezónou 2021

JACHTING JE KRÁSNÝ PŘÍRODNÍ SPORT, TUDÍŽ KAŽDÁ SEZÓNA JE KRÁSNÁ!

Již na jaře bylo jasné, že činnost našeho sportovního oddílu bude opět ovlivňována nařízením v oblasti sportu, které s sebou přinesla další vlna covidové pandemie. Pořadatelská i sportovní činnost podléhala po celý rok pravidlům stanovených českým svazem jachtingu. Pravidelné jarní tréninky mládeže začaly až v květnu a dubnové závody musely být přesunuty do června a října.

Nakonec se nám podařilo uspořádat, pro jednoposádkové i dvouposádkové lodní třídy všech věkových kategorií, naplánované pohárové závody včetně mezinárodního mistrovství ČR. Tradičně největší účast se mohli pochlubit Pohár Hluboké a Modrá stuha Bezdrev (sedmdesátý ročník!). Potěšilo nás kladné hodnocení naší pořadatelské činnosti ze strany závodníků i českého svazu jachtingu. Podzimní část sezony – závody i tréninky mládeže na Bezdrevu se musely jako obvykle přizpůsobit nižšímu stavu vody z důvodu

tradičního říjnového výlovu rybníka. Kromě vlastní pořadatelské činnosti se hlubočtí jachtaři zúčastnili takřka devíti desítek závodů, jenž byly součástí české i evropské pohárové soutěže. Mezi nejhodnotnější výsledky našich jachtařů lze zařadit získání zlatých medailí na MČR, vítězství v celoročním poháru ČR a 6. místo na ME.

K celkovému zlepšení zázemí jachetního oddílu Slavoj Hluboká nad Vltavou přispěli členové oddílu dokončením oplocení celého areálu s instalací nové pojízdné brány. Slušnou porci času a práce darovali jachtaři svému klubu v červnu při odstraňování následků vichřice.

Za úspěšnou sezonu 2021 děkuje Jachetní oddíl Slavoj Hluboká nad Vltavou všem svým členům a za podporu děkuje městu Hluboká nad Vltavou.

Příznivý vítr všem v roce 2022!

MMČR TŘÍDY PIRÁT 2021

Ve dnech 3. – 6. července 2021 se uskutečnilo na vodní ploše Bezdrev mezinárodní mistrovství lodní třídy Pirát, které bylo tradičně součástí evropského poháru této třídy. Jachetní oddíl Slavoj Hluboká nad Vltavou přivítal v den zahájení na slavnostním nástupu celkem dvacet posádek včetně jedné německé. Ještě před úvodním ceremoniálem prošli závodníci i lodě veškerými administrativními úkony (měření, covidová opatření).

Pořadatel vytvořil pro všechny zúčastněné pohodové zázemí ke všeobecné spokojenosti. Po celou dobu mistrovství panovaly spíše nepříznivé povětrnostní podmínky, což již samozřejmě ke všeobecné spokojenosti přispělo daleko méně. Odjelo se celkem šest rozjížděk, které určily celkové pořadí.

MISTROVSTVÍ EVROPY LT PIRÁT – 6. MÍSTO

Evropský šampionát se uskutečnil ve Švýcarsku na Lucernském jezeře (velmi uznávaný jachtařský revír), ve dnech 15. – 21. srpna. Pořadatel, jachtklub RVB, sídlící ve městě Brunnen, zajistil zázemí pro závodníky ve dvou místních kempech, prostor pro lodě, nástupy a další jachtařské aktivity byl vytvořen v místním přístavu. Šampionátu se zúčastnilo celkem 45 posádek z evropských zemí. Největší zastoupení měly tradičně německé posádky. Českou republiku reprezentovaly dvě posádky: CZE 554 Josef Sivý/Dalibor Sivý (JO Slavoj Hluboká) a CZE 555 Zdeněk Richter/Karolína Vinterlíková (YC Doksy).

Odjelo se celkem 12 rozjížděk, pořadatel využil části jezera, které nabízí termický vítr, který vzhledem k postupnému oteplování během regaty neustále mírně zesiloval a poskytl všem posádkám dokonalé jachtařské podmínky. Česká posádka bratří Sivých se jako jedna ze dvou posádek dokázala prosadit do první celkové desítky, kterou jinak obsadily dle předpokladu posádka německé.

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

ZAJÍC A JEHO ZIMNÍ RADOVÁNKY

Zajíce polního zná asi každý. Způsob jeho života je v určitém směru velmi zajímavý. K záchraně života a oklamání vetřelců využívá hned několik způsobů. Aby oklamal predátora, který by jej sledoval podle jeho stop, ulehá do svého peřechu tím způsobem, že k němu nikdy nejde přímo, ale nejdříve různě kličkuje a potom se i vrací po vlastní stopě zase zpět. Najednou udělá obrát a po chvíli z přímého směru odskočí do strany. Takový skok může být až 2 m dlouhý. Tím je stopa slepě ukončena.

Dalším z jeho taktických manévrů je, že před nepřáteli útočícími ze vzduchu využívá své nenápadné hnědavé zbarvení, kdy se přikrčí těsně k zemi a zůstává nehybně ležet. Aby toho nebylo málo, zajíc má ještě ke své záchraně v záloze taktiku běhu. Jeho anatomická stavba těla mu dovoluje při běhu vyvinout rychlost 60 – 70 km/hod. V případě, že jej pronásleduje některý

z nepřátel, umí navíc ještě v plné rychlosti prudce měnit směr.

V případě nečekaného překvapení praktikuje také odvážné řešení – zůstane strnule stát, a protože už není čas na záchranu rychlým útekem, tak se centimetr po centimetru velmi pomalu a nenápadně přitiskne k zemi, a znehybní. Spoléhá na to, že jej možná potenciální vetřelec nevidí, a tak zůstane „přimáčknutý“ u země jen několik metrů před útočníkem. Většinou se takto chová před člověkem, který jej v lese náhle překvapí, potom chvíli vyčkává, a v případě, že blížící se člověk jde jiným směrem, zajíc zůstane zalehlý. Ovšem pokud by člověk přicházel k ležícímu zajíci stále blíž a blíž, zajíc najednou rychle vyskočí a utíká pryč. V jiném případě se nechává často přejít i na velmi krátkou vzdálenost.

Starý hajný Franta Dvořák ze Želnavy na Šumavě mi jednou vyprávěl, že viděl u rybníka

zajíce, který najednou skočil do vody, plaval od břehu dva metry a zase se vrátil zpět. On sám si to prý nedovede vysvětlit. Tehdy jsem tomu moc nevěřil, a podezřívám ho, že si dělá legraci. Ovšem stále jsem si jeho příhodu pamatoval. Když jsem nedávno spatřil zajíce, jak se válí jen tak ve sněhu, znovu jsem si vzpomněl na „koupajícího“ zajíce.

V zimě přihopkal z lesa na zasněženou louku, a najednou se převrhl na bok a podobně jako to dělají psi, válel se na zádech, a sunul dopředu. Potom se posadil, rozhlédl se a odhopkal pryč. Bylo to velmi rychlé. Jednalo se o zvláštní chování, které jsem nikdy v životě neviděl.

Zvířata prostě někdy dělají různé věci, které člověk asi nepochopí. Možná, že jejich chování je v říši zvířat normální, ale nám připadá „výstřední“.

Text a foto: Jaromír Zumr

Fota: Jaromír Zumr